

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/2004 - 38 pàgines
Sessió ordinària del dia 13 de maig del 2004

El dia 13 de maig del 2004, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 20/2004, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Affers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports i Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Abans de començar amb les respostes de les diferents preguntes formulades, doncs, dir-vos que s'ha afegit al llistat de preguntes que es distribuirà ara, en aquests moments, tres preguntes que han obtingut el caràcter d'urgents, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que passaran a formular-se en primer lloc segons l'ordre d'entrada.

Passem, doncs, tot seguit a la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa al Pla nacional de drogues que ha de presentar Govern.

Fou registrada amb el número 470-A, i publicada en el Butlletí número 21/2004, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Exposició de motius:

Vista la incidència que hi ha amb el consum i el tràfic de drogues en el segment més jove i més dèbil de la població, i que la situació en aquest sector de la població (repetim, el més dèbil) comença a ésser preocupant,

Preguntem al Govern d'Andorra:

En quina situació es troba el Pla nacional de drogues que ha de presentar Govern? S'ha treballat conjuntament amb els redactors del nou Codi penal, que se'ns hauria de que presentar properament?

S'ha coordinat entre els diferents ministeris implicats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. García, miri li agraeixo l'interès per aquesta qüestió, que és naturalment la de tots, i pel fet que

vostè no forma part de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient, no té coneixement, com és natural, o no pot tenir coneixement directe, que la Sra. ministra ja ha demanat la primera compareixença.

Es va parlar, com vostès recorden potser, que es fes una compareixença de diferents comissions, però era materialment impossible, per tant la ministra, per presentar el Pla de drogues, de drogodependències, demanarà la seva compareixença, a la seva comissió corresponent. El ministre d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, també, a la comissió corresponent, a aquesta comissió. I també el ministre d'Interior, a la Comissió d'Interior.

Això ha estat demanat fa pocs dies, i serà quan la presidenta de la Comissió amb la ministra arribin a un acord per la data, que serà presentat aquest Pla de drogues a la primera de les comissions de treball legislatives.

Després, les altres dues, al moment també que es pugui fer aquesta compareixença a conveniència de tots vostès.

La resta de la seva pregunta, si s'ha treballat, és clar, conjuntament amb cada ministeri. La prova és que hi ha tres ministeris preocupats que volen explicar-ho a cada una de les seves comissions. Per tant, s'ha coordinat, i per treballar conjuntament el Codi penal, a través del Ministeri d'Interior s'hi deu haver treballat, i en tot cas sé que hi ha reunions convocades immediatament per acabar d'afinar la correspondència entre el Pla de drogues i el futur Codi penal que es treballa a nivell de comissions parlamentàries.

Per tant, aquesta pregunta de vostè, està resposta de la manera que li dic. D'aquí pocs dies hi haurà una primera compareixença de la ministra de Salut i Benestar; posteriorment del ministre d'Educació, i del ministre d'Interior. Quan ho puguin resoldre, vostè és president de la Comissió d'Educació, precisament, per tant, hi haurà una vintena de consellers generals que rebran aquesta informació a les respectives comissions.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. cap de Govern per les seves explicacions.

Ja sabia que la ministra havia demanat la compareixença. Però el que volia saber és si els diferents ministeris implicats, perquè això és un tema educatiu i un tema d'interior. És un tema molt important. Estem parlant de tràfic de drogues dins

dels col·legis, que sabem tots que existeix i no se'n parla gaire. Desgraciadament existeix. Ho torno a dir, és el sector de població més dèbil, i aquest sector de població el tenim de protegir entre tots.

La meva preocupació és només aquesta, perquè, evidentment al carrer ens coneixem tots, i arriben certes notícies que no acaben de ser mai públiques, però que són reals, i de certs temes que passen a dins dels col·legis. I a mi, com a president de la Comissió d'Educació, a part de ser andorrà i pare de família, doncs, em preocupen moltíssim.

Doncs, agrairia que els diferents ministeris implicats en aquesta tasca, actuessin de la manera més ràpida possible, i si necessiten l'ajuda de la Comissió d'Educació o de qualsevol de nosaltres, penso que tots intervindrem amb la millor voluntat, i s'ha d'actuar molt ràpid.

I insisteixo molt amb el tema del Codi penal, que m'agradaria que el dia que el tinguem a les mans, que els que delinqueixen amb aquests temes estiguin realment castigats i no passi com està passant fins ara. I no agafem el mal exemple que s'ha agafat en alguns països, perquè trafiquen amb la mort. No ens en descuidem mai, no són petits delinqüents.

Llavors, tot això, a mi com a ciutadà m'agradaria molt que es tingués molt en compte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

No serà una dúplica, serà dir que estic d'acord amb quasi tot el que ha dit vostè. La resta no em correspon a mi, com és naturalment, el Codi penal el treballa aquesta Cambra a través de les comissions que es faci de manera que vostès creguin que s'ha de fer, que són els representants legítims del poble andorrà.

Per tant, jo sé que això es fa així, i la cooperació dels ministeris li asseguro que ha estat llarga i fructífera durant tot el temps que s'ha treballat amb aquest Pla nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament per una precisió, perquè no m'ha quedat molt clar amb la intervenció del Sr. cap de Govern, si la Sra. ministra ha demanat o demanarà, perquè primer ha dit, que ha demanat, i després ha dit, demanarà. Jo noestic ni a la Comissió d'Educació, ni a la Comissió de Sanitat ni d'Afers Socials, i la veritat és que no m'ha quedat clar si això ha estat fet o no, i si ha estat fet, des de quan ha estat feta aquesta demanda?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

La demanda la va fer la Sra. ministra, bé la vaig fer jo a demanda d'ella, al Sr. síndic el 6 de maig, i és per a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient. Per tant, la Sra. ministra sí que ho ha demanat.

Amb el que també potser l'he confós al no explicar-ho bé, és que també els ministres corresponents d'interior i d'educació demanaran a les seves comissions de ser rebuts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, jo sí que sóc membre de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient, i ara acabo de tenir la primera notícia d'aquesta compareixença. I el que no he entès és si vostè diu que aquesta demanda està feta des del dia 6. És a dir, des de fa una setmana. I jo com a membre d'aquesta comissió no tinc encara cap mena de coneixement d'aquesta compareixença de la Sra. ministra.

Era només perquè em confirmés això, si fa una setmana que està feta.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Jo només tinc la carta original, és a dir la còpia que es va quedar al Govern de la meua carta datada del dia 6. Si va entrar el mateix dia o l'endemà a Sindicatura, no li puc dir; i el dia 6 no recordo si era un cap de setmana o començament de cap de setmana. No li puc dir.

Però sí que la carta la tinc parafrasejada del dia 6, i suposo que devia entra-ho, segurament el dia 7, no crec que fos el dia 6. Això segurament, és Sindicatura que té el registre d'entrada. No he portat el registre de sortida, he portat la còpia de l'original, només.

El Sr. síndic general:

Jo en tot cas no li puc confirmar el dia que ha entrat, però aquesta carta ha entrat i ha estat tramesa a la presidència de la comissió, efectivament.

Si us plau...

Sí, Sra. Olga Benazet teniu la paraula.

La Sra. Olga Benazet:

Gràcies Sr. síndic.

Només per un aclariment. Aquesta carta em va arribar el mateix dilluns, i per motius de salut, fins avui jo no he pogut donar curs a aquest assumpte, Sr. Esteve López, però ja n'estarà informat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi cap més repregunta passaríem a la pregunta número 2.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa a la problemàtica del servei públic de correus.

Fou registrada amb el número 471-A, i publicada en el Butlletí número 21/2004, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Necessitaria un Butlletí del Consell el qual he rebut avui a les tres de la tarda, i no l'he...

Gràcies.

Bé, aquesta pregunta, de fet és la continuïtat d'una pregunta que ja vam substanciar en la darrera sessió de control al Govern el dia 18 de març. En aquell moment ens preocupava el servei públic de Correus.

Actualment hem pogut veure que hi ha hagut una sèrie d'incidents laborals en l'administració d'un dels correus instal·lats a Andorra, en aquest cas el Correu Espanyol, i hem sentit i llegit manifestacions del ministre de la Presidència. Hem llegit que el Ministeri de l'Interior havia també fet actuar el Servei d'Inspecció del treball, i per tant, el que preguntem és què ha fet i què pensa fer el Govern en relació a aquesta situació de conflicte laboral, i de manera especial què s'està fent perquè l'administració postal es presti en condicions de servei públic adient?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Govern es va trobar amb el fet consumat de l'aplicació, sembla ser, de la privatització de les conseqüències que se'n desprenen de Correus Espanyol, en aquest cas. I aquest fet consumat no s'adeia a la legislació andorrana, pel que van tenir l'oportunitat de saber de seguida, aquest mateix dilluns.

A partir, d'aquell moment, doncs, el ministre de l'Interior i el ministre de la Presidència, en aquell moment, van convocar el director de Correus. Van parlar amb el president de l'entitat que substitueix els correus oficials avui dia a Madrid, i el que van rebre els representants dels treballadors de Correus que estaven ja en vaga amb els seus companys en solidaritat amb ells. I vam requerir els serveis de Correus Espanyols que complissin la legalitat andorrana pel que fa als comiats o acomiadaments, o indemnitzacions corresponents.

Se'ns va manifestar que hi havia una disparitat de contractes entre persones que s'havien adherit o s'havien incorporat al sistema de protecció de salut, i també de possibilitat de subsidi d'atur espanyol i d'altres que no, que estaven a la seguretat social andorrana.

En tot cas, el que els vam fer saber és que no hi podia haver diferència de tracte des del punt de vista legal laboral a Andorra, i que havien d'aplicar i complir la llei laboral andorrana.

Això, en el primer moment, com és natural o com pot semblar natural, hi va haver dificultat de comunicació, perquè nosaltres dèiem el que hem de dir com a Govern Andorrà, i els que rebien la demanda havien de consultar amb els seus superiors.

Fet això, doncs, el Ministeri de l'Interior va fer fins i tot una acta, es va requerir al servei de treball que fes una inspecció per comprovar que a més a més del comiat de persones fet sense complir, segurament, les formes... bé segur les formes, perquè ens ho van dir ells, i està comprovat que és així.

A més a més, es van incorporar unes persones noves a treballar sense tenir el permís de treball perceptiu. Es va enviar la Inspecció de Treball el dimarts al matí, i es van constatar aquests fets, i encara van treballar, em sembla, el dimecres, perquè se'ls va constatar això i es va rebre informació i instruccions dels superiors, etc. I aquestes 13 persones que substituïen, semblar ser, els que estaven acomiadats, no treballen, estan fent els tràmits necessaris per poder tenir un permís de treball.

S'ha volgut treballar tant des de Correus, com també del Govern, i del que se'ns va demanar per part dels treballadors, amb la intenció de solucionar el millor possible el problema que s'ha plantejat, que és diferent en segons quins casos. Hi ha casos de trasllat que són més difícils que d'altres. I hi ha casos simplement de simple acomiadament en què, com a mínim, haurien d'aplicar la legislació andorrana.

El tema està, evidentment, aquests dies a sobre de la taula, i per això el motiu de la seva pregunta urgent, i per això li contestem aquí i celebros que ho puguem fer per saber-ho i per informar a tothom. Quan nosaltres vam rebre els seus representants, els vam dir que, a més a més, de tot això estàvem disposats a treballar en el tema, que no quedés, en cap cas, cap persona desassistida, que no crec que arribi a ser el cas. Però si fos el cas s'estudiaria individualment des del ministeri corresponent. I a partir d'aquí s'està en contacte també amb l'organisme rector de Correus Espanyol avui dia, per dir-los que malgrat no sigui de l'Estat espanyol és una societat 100% de l'Estat espanyol, i que més que ningú ha de complir la legalitat del país on està treballant.

A partir d'aquí, la preocupació del servei, que vostè també manifesta i que és la que va manifestar en l'altra pregunta fa dos mesos, que era només aquell motiu, en aquell moment no podíem pensar que passés això. La veritat és que la dificultat del servei l'ha provocat aquesta actuació de Correus a

l'acomiar unes persones i intentar posar-n'hi unes altres sense dret al treball. Possiblement aquests dies Correus se n'ha ressentit, no per la vaga, -no diré únicament per la vaga que hi va haver de solidaritat-, sinó també pel fet que les 13 persones que haurien de treballar no poden treballar.

Això és així, de fet és una conseqüència no volguda de l'aplicació de la llei, però necessària. Per tant, això està evolucionant en el sentit que Correus s'ha posat, d'alguna manera, molt més a treballar en aquest tema. Se'ns va dir, i ens va dir el Sr. president de l'entitat al Sr. ministre i a mi, que clar, ells tenien 8.000 acomiadaments, i que Andorra en tenia 13, etc., però que eren igual d'importants tots, no només aquests 8.000, però que havíem de comprendre que ell no havia tingut coneixement del tema fins que nosaltres li'n vam parlar. El vam telefonar i ens va tornar la trucada al cap de molt poc temps, però que aquell mateix dia estava resolent centenars d'expedients, etc.

En fi, això és una certesa que les persones que no estaven en situació fixa, doncs, al privatitzar-se aquests serveis, doncs, són els que en pateixen les conseqüències, i aquí a Andorra també.

Aquesta és la situació actual. Les conseqüències per al servei no són bones, és clar. No són bones, perquè entraran unes noves persones que tindran o no tindran experiència, no tindran coneixement del país, això és cert. I en la línia que vam marcar l'altre dia quan vaig contestar-li l'altra pregunta a vostè, haurem d'accelerar les possibilitats de posar en marxa allò que vam dir aquí, que és un servei interior de correu amb pagament, que recordo que vostè va dir que eren partidaris que fos per tothom, per tots els objectes, i jo vaig dir que potser hi estaria d'acord, que semblava adient i oblidar-se d'un sistema preferent que ens han proposat. Estem negociant això.

He intervingut al mig d'aquest treball de negociació amb els dos correus i no és el millor per un bon clima de negociació, però espero que es pugui millorar aquest clima i arribar a solucions perquè el servei no se'n ressenti, i perquè les persones acomiadades sense complir els requisits legals, els vegin complerts, malgrat que tenen tota la defensa possible per via judicial a procedir, -preferible que no s'hi hagués d'arribar.

De moment ja està, Sr. síndic, gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Sí, efectivament el 18 de març, en la substantiació de la pregunta, la seva contesta a la meva rèplica o a la dúplica, va semblar que estàvem d'acord, i que hi havia un tema, almenys, en el qual podíem treballar-hi conjuntament majoria i oposició, i que hi hauria comunicació. Si hem hagut de fer la pregunta pel procediment urgent, en un tema com aquest és perquè, doncs, el Govern tampoc ha aplicat aquell clima que semblava deduir-se de la pregunta del 18 de març, i no ens ha telefonat, ni ens ha dit res; o hem hagut de preguntar aquí.

És una constatació a la meva rèplica.

És clar, això ens fa patir, i ens fa preguntar-nos sobre la sinceritat política -insisteixo, política- de la contesta del 18 de març.

En tot cas, és clar, ara es va a Correus a verificar si hi ha un acompliment de la gestió laboral. Estem convençuts que és la primera vegada que es fa aquesta gestió. No cal dir, perquè ho veiem tots, que circulen contínuament pels carrers camionetes de matriculació no andorrana amb les quals els Correus Espanyols presten aquest servei. Estem convençuts, també, que mai s'ha fet cap inspecció ni s'ha dit res. Per tant, s'ha actuat, entenem nosaltres, amb una rapidesa derivada de l'incident. Però, és clar, no s'havia fet res des del 18 de març fins avui, probablement. I això és el que lamentem, perquè aquest servei públic és d'interès general, i s'hauria d'evitar que aquesta privatització ens deixi d'un dia per l'altre sense servei en diverses parròquies, perquè és el que ha passat aquests dies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo només per dir-li que dir que no s'ha fet res; no s'han fet intervencions d'inspecció de treball, perquè no hi ha hagut mai denúncies d'aquest tipus, però treball, és a dir, entrevistes amb el director dels dos correus per temes puntuals, que n'hi han hagut altres vegades, per incidents que hi han hagut, per exemple recordo per Nadal que va coincidir amb les eleccions, que precisament va ser motiu d'un dels comentaris que vam fer vostè i jo. Es va intervenir prop dels directors, però a nivell de convocatòria al despatx del ministre per parlar-ne, i a vegades amb jo mateix, també, no amb una intervenció pública d'inspectors del caire que sigui, perquè en aquest moment no semblava que fes falta. I això jo no sé si

altres governs ho han fet mai, el nostre Govern és veritat que d'intervencions públiques a través del servei dels ministeris, no n'hem tingut, és veritat, però no crec que n'hi hagi hagut tampoc gaires abans.

Però, en fi, això no és el cas, el cas és ara. En tot cas, és que s'ha fet, es va fer perquè hi va haver una evidència d'un incompliment, que fins i tot, com és pels mitjans que hi ha i per la manera com es practiquen, només es van a fer intervencions sobre el treball quan hi ha una denúncia concreta, encara que no sigui una denúncia escrita formal, en aquest cas hi va haver una denúncia pública de les persones injustament acomiadades o mal acomiadades. Per tant, vam decidir intervenir quasi d'ofici, no ben bé d'ofici sense una demanda i sense una denúncia prèvia, però penso que valia la pena fer-ho, perquè si algú ha de donar més l'exemple que ningú és una administració pública com és el cas de Correus, per molt privatitzat que estigui, i perquè pertany al 100% a l'Estat espanyol.

A partir d'aquí, és veritat que en aquests dos mesos que han passat des de l'altre dia, no tinc coneixement que el Ministeri hagi tornat a treballar en el tema, i li vull demanar que per favor cregui amb la sinceritat política de la meva afirmació que aquest tema l'hem de tractar conjuntament, com es va fer fa més de deu anys o fa deu anys ara, fa onze anys. I per tant, jo penso que si es reprèn el tema i ara potser amb motiu d'aquestes privatitzacions és més el moment que mai, ho haurem de fer.

No semblava que hi haguessin d'haver conseqüències negatives i ara n'hi ha hagut. No sé si n'hi haurà per l'altre costat. Desitjo que no. Perquè hi ha més plantilla, fins i tot, i més plantilla també de persones de nacionalitat andorrana al correu francès que a l'espanyol, des de sempre. Per tant, haurem d'estar vigilants encara més ara a través d'aquesta experiència negativa.

Res més, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El cap de Govern ens ha confirmat el que havíem pogut constatar de facto i el que havíem vist als diaris que uns treballadors d'aquesta empresa -diguem-ho així- van exercir el dret de vaga. El que li volia demanar al cap de Govern és si el van exercir

en base a la legislació andorrana o en base a una legislació d'un estat estranger?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que jo sé, el que van fer és solidaritzar-se amb els seus treballadors, no tots ells, i deixar de treballar. I no sé en funció de quina llei. En tot cas, en funció de la Constitució andorrana, segur que sí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

En aquest cas concret, el Govern va prendre alguna disposició per assegurar uns serveis mínims d'aquest servei públic nacional?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

És va fer el necessari perquè no s'interrompés el servei. Això el que ho va aplicar a demanda nostra va ser el director. Ens va assegurar de seguida que es mantindria el servei. No sé si el va poder mantenir, perquè encara tenim la informació en curs. L'informaré més extensament quan hagi rebut tota la informació del ministeri sobre aquest tema. Tenim actes que li podem passar sobre el que es va fer immediatament, i els hi passarem a tots vostès si ho volen, de tot el que es va fer d'intervencions directes prop del director, i també del president de l'entitat per telèfon.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. cap de Govern no ha manifestat el que havia passat fa, jo diria, uns deu, o nou anys, més que deu;

va ser un dels primers actes que va fer el Govern lliberal a l'arribar l'any 94: va ser retirar una proposta d'acord que hi havia al Consell, justament sobre la creació de Correus Andorrans, creació d'una societat d'economia... una societat mixta entre el Govern d'Andorra i les societats explotadores, en el cas espanyol o la Poste costat francès. No creu, -i han passat pràcticament deu anys-, no s'ha plantejat el Govern en cap moment, la possibilitat de tornar a plantejar la creació de Correus Andorrans i evitar tot aquest seguit de problemes que últimament comencen a ser bastant recurrents?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla que ho vaig dir l'altre dia, el Govern no s'ha tornat a replantejar aquesta qüestió. Vostè ho deu recordar millor que jo, -perquè a més era síndic-, si vam retirar aquesta proposta que hi havia. Jo no ho recordava ara així, però sí que sé que com vaig dir l'altre dia, com a president de la Comissió d'Interior jo vaig rebre la informació que va donar el Govern anterior sobre les negociacions que havia tingut i en quin punt estaven, i havien quedat així.

Després hi va haver el canvi de Govern. Vaig entrar de cap de Govern, i llavors això nosaltres ho vam deixar parat esperant que poguéssim estudiar solucions millors.

No en vam estudiar cap, perquè el tema tampoc va semblar que tingués molt interès per les altres parts, i en tot cas, d'aquella proposta inicial que vostè sap com jo que era un primer oferiment, no era una cosa suposo tancada, no ho podia ser perquè era una negociació, i no l'hem portat més endavant.

I això ho vaig dir l'altre dia i ho confirmo aquí, ni ho hem portat ni ho ha demanat ningú, i potser en aquest moment es pot estudiar qualsevol altra oferta o qualsevol altra possibilitat. No crec necessàriament aquella. Les coses han canviat prou com perquè ho puguem plantejar d'una altra manera. I potser la via es reprendre el treball que es va fer llavors, però amb les perspectives actuals, que són ben diferents. I això amb el benentès, com vaig dir l'altre dia, i vostè em va confirmar que cap dels grups parlamentaris que estan en aquesta sala va considerar aquest tema prou important com per posar-ho en el seu programa electoral.

Per tant, si no ho era en aquell moment i ara ho és, que el servei ho és, això no cal que estigui a cap programa, i ho dic de seguida; el servei públic no cal

que estigui al programa d'un partit polític per funcionar. El que passa és que un servei pugui estar assegurat per dos estats estrangers i aparentment van acomodant-se als requeriments del Govern quan hi ha dificultats, vam preferir no tornar-ho a relleçar. A la vista d'aquests fets i a la vista sobretot, no solament d'aquests fets puntuals d'aquesta setmana, sinó de les dues privatitzacions intervingudes, és el moment més adequat per veure com el futur del correu a Andorra serà.

Això és en la línia que vam dir l'altre dia, i ja s'hi ha treballat, com vostès sabem, amb el codi postal, que serà una millora del servei, de capacitat i de facilitat de treball per a tots els treballadors de correus, benvinguda per ells, perquè el sistema actual és molt més primitiu i molt més difícil que el de qualsevol altre lloc. Això ja serà una millora del servei ja segura, però anirà més endavant amb l'ajuda de tot el Consell General com he demanat i com se m'ha dit que tindran.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, reprenent el fil del que acaba de dir el Sr. cap de Govern, la meva repregunta va en el sentit de la preocupació d'aquests darrers esdeveniments, però més enllà d'aquests esdeveniments, perquè tots sabem que qualsevol privatització comporta molts altres elements o molts altres danys, que se'n poden dir col·laterals, i que avui no podem valorar.

I la meva repregunta va en el sentit de quina és la urgència entén el Govern que s'hauria de treballar en la línia que està dient? Perquè penso que és prou important tant en un sentit, tant en uns correus com als altres, de poder arribar a un acord per evitar danys majors, que no puguin ser aquests, com poden ser tancaments o poden ser altres elements que avui mateix no ens vénen a la idea, però que aquests efectes ens poden comportar.

Per tant, jo penso, la urgència l'entenc que és prou important, i demanaria si el Govern també la considera d'aquesta mateixa manera i quina urgència pensa tenir?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Per la urgència no crec que ens haguem de moure únicament pel fet lamentable de la situació d'uns treballadors que hem de defensar individualment, això hi estem d'acord. El que passa és que aquests fets no han demostrat que el servei estès pitjor que fa dos anys. Això no és un fet. La privatització que han pres les empreses estatals tant a França com a Espanya, amb governs de tots els colors, no significa una minva del servei, hauria de ser una millora. No sé si serà així, jo tinc els meus dubtes en alguns casos també. Però s'haurà de veure.

En tot cas, pel que fa a Andorra som nosaltres que hem de defensar que el servei no empitjori. Durant aquests anys, les vegades que hem hagut d'intervenir perquè no hi hagués dificultat, el servei no ha empitjorat. Jo penso que ha millorat, i podria millorar ara més encara amb aquestes noves mesures que estàvem començant a estudiar. Si a part de les mesures purament tècniques, pensem amb un correu interior que haurem de pagar -bé clarament que fins ara no el paguem- quan es faci això, quan es faci el codi postal millorarà el servei, i si a més és opinió d'aquesta Cambra, de tots els grups d'aquesta Cambra, d'anar més endavant, jo preferiria que fos també d'acord amb la Cambra, i es digués que és la línia que podem portar.

El Govern està disposat a estudiar avui dia les perspectives de la privatització i quines conseqüències té pel futur servei i per l'assegurament d'aquest servei públic a Andorra, ja que a Espanya malgrat es privatitzi alguna llei, es deu assegurar que aquesta companyia estigui obligada a mantenir uns serveis segurs. Si s'ha de legislar a Andorra ho farem, si s'ha de fer un tractat internacional amb els dos països, un trilateral, es podria estudiar de fer-ho, i si es replanteja la qüestió de crear uns Correus Andorrans, no hi estem tancats, cosa que no havíem plantejat com una necessitat ara per ara, i fins que no es demostrï el contrari no ho considerarem.

Si podem seguir amb sistema mixt com ara, que són els dos correus veïns que ho assegurin, per tota la implicació exterior que això té, és una possibilitat. Un sistema mixt, havia dit, podria pensar-se que la part filatèlica la podria assegurar l'Estat andorrà més del que fa ara, que només es limita a donar criteris sobre els segells que es van fent, i se segueixen escrupolosament, però més endavant ho haurem d'estudiar. Aquí ningú està tancat a cap solució que mantingui el servei i el millori, sempre s'ha de millorar, i que si pot ser representar també una

possibilitat d'afirmar la sobirania andorrana sobre aquest tema, també hi estarem disposats, ben segur que sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Parlant de les persones que han quedat sense treball, ha parlat que farien per manera que encara que fos cas per cas, que cap persona quedés desassistida. Suposo que vol dir desassistida respecte al sistema social i al sistema sanitari. Ho he entès bé?

Doncs, la pregunta va en el sentit de què no creu que en comptes d'haver d'estudiar cas per cas, el que fora més lògic fora que hi hagués ja per llei la cobertura, sobretot sanitària? Amb el cas de la seguretat social... que actualment no sabem quan acabarà arribant...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, estic d'acord en què seria millor que hi hagués la llei que donés aquesta cobertura, si fos necessària. Jo quan els vaig explicar que hi havia possibilitats que si alguna persona realment quedés desassistida i tinguéssim una necessitat angoixant, com en altres casos s'ha donat al ministeri, es té un mecanisme per suplir d'alguna manera les necessitats d'aquestes persones a Andorra. Si són de règim de seguretat social andorrana benentès.

És clar que seria millor que fos així, tot el que podria ser millor si hi fos, seria benvingut. Encara no hi és. Quan hi sigui serà benvingut. I vostè diu, quan arribarà? Arribarà durant aquesta legislatura, en pot estar segur.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Aprofitant el que ha dit el company Sr. Josep Dallerès, jo volia demanar al Sr. cap de Govern si no era millor, justament, aprofitant, vostè diu, aquelles circumstàncies de les privatitzacions, tant de Correus com de la Poste, que sabem tots com acabaran; alguns han dit aquí, que hi ha bancs col·laterals, que aquesta frase està molt de moda, no estaria més bé prevenir el futur, i parlar i començar a realitzar els Correus Andorrans aprofitant tota aquesta gent que ja fa anys que treballa tant a Correus com a la Poste, i que estant integrats al país, en lloc d'esperar esdeveniments i accelerar una mica el procés?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Jo no voldria entrar ara en el debat aquí del que hauria sigut millor fer o de fer ara, o de fer a partir d'ara en funció d'un cas puntual que hi ha hagut, lamentable però puntual. El que sí que estic segur, és que si el servei que s'ha mantingut durant tot aquest temps no era pitjor que abans, no diré que fossin gaire millor les mesures que estan ja en tràmit d'estudi i quasi de realització, com el codi postal, són millores objectives del servei, que facilitaran alhora el servei i el treball de tots els treballadors de Correus i de la Poste francesa.

A partir d'aquí, si hagués sigut millor fer una altra cosa abans! Tot el que vulgui, però no tinc la màquina del temps -com és natural-, i vostè tampoc. Llavors, a veure, a mi em sembla que ara per aquest cas tampoc hem de dir ara el que no hem fet i el que no farem, sinó que em sembla que ha sigut un cas puntual que no ha representat un trasbals més gran del servei que el que hi ha cada any per Nadal, per exemple -que espero que no sigui així, perquè seria paradoxal. I en tot cas, sí que pot donar-nos un punt d'atenció per anar una mica més de pressa a trobar una solució. Si pot ser en aquesta legislatura no esperar la pròxima.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, per les informacions dels mitjans de comunicació hem sabut que aquest problema afecta no únicament a les persones que hi ha aquí a Andorra, sinó que, com a mínim en un cas, a una treballadora andorrana que havia obtingut una plaça a Barcelona, i que no s'ha pogut incorporar al seu lloc de treball, justament per motius de la nacionalitat.

Voldria saber si des del Govern ens poden confirmar si aquesta informació periodística és certa, i què pensa fer el Govern per resoldre aquest problema.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

No li puc confirmar això. Això és una informació periodística que jo no en tinc coneixement ara mateix. En sé el mateix que vostè, m'imagino, per haver-ho sentit, i no hem tingut coneixement d'aquest cas concret i puntual.

Sabem que hi ha persones, un cas concret d'un matrimoni que l'home està acomiadat i a la dona li han donat un trasllat fora d'aquí però que no l'ha pogut aplicar. No sé si és el mateix cas que comenta vostè, a la Jonquera, em sembla que era. Si és un altre cas, és un altre. Però, aquest també era curiós, que el marit és acomiadat i la dona ha d'agafar una plaça a la Jonquera. És clar hi ha persones d'aquestes que estaven sota el règim de Correus espanyols amb la seva legislació i la seva protecció social diferent, etc.

Per tant, estaven sotmeses a aquests trasllats, com ho estan, doncs, m'imagino, els professors, els mestres, etc. A part d'això, aquest cas que em diu vostè no el conec.

El Sr. síndic general:

Potser una última repregunta.

Sí, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És conseqüència de la resposta que m'ha fet abans. Suposo que aquesta cobertura cas per cas també es pot donar, suposo, en el cas d'altres empreses que no siguin la de Correus. Perquè sembla ser que es poden presentar o que s'estan presentant?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Depenent de com vagi per aquest cas, hem d'estudiar tots els casos que es donin, cas per cas, també, quan hi hagi situacions de falta de proteccions evidents. I si es donés el cas no estariem tancats a estudiar-ho. Jo vaig oferir aquesta possibilitat com una hipòtesi que havia de tractar-se des del Ministeri de Benestar Social.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passariem a la següent.

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa a les declaracions del cap de Govern en la roda de premsa del dia 7 de maig.

Fou registrada amb el número 472-A, i publicada en el Butlletí número 21/2004, del 13 de maig, és a dir del dia d'avui.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu per exposar la pregunta.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

A veure la pregunta és el resultat de la paradoxa que es deriva d'unes declaracions fetes pel cap de Govern i de les quals teníem coneixement dissabte passat. Les declaracions es fan després d'una entrevista amb el conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, i la nostra perplexitat és tan gran que comencem aquesta pregunta demanant-li al cap de Govern a veure si podem esbrinar, perquè no ho hem acabat d'aclarir, escoltant i llegint els mitjans de comunicació, quines propostes ha rebut el cap de Govern del conseller en cap del Govern català en relació a la participació d'esportistes catalans en els equips nacionals andorrans?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, li contesto en primer lloc que no han estat mai proposades, sinó només l'expressió d'una voluntat del Govern català d'intentar, d'alguna manera, o d'estudiar les possibilitats d'aprofitar la capacitat esportiva d'esportistes d'alt nivell, que no puguin competir per raons de plètora -diguem-ho així- en segons quins llocs, és a dir al seu estat, i poder-ho fer a Andorra, eventualment, si hi hagués alguna possibilitat de fer-ho.

El que vaig contestar-li... que la premsa ho hagi tret tot o no, això ja se sap perquè jo tinc aquí els reculls de premsa d'aquells dies i es poden mirar titulars de totes les maneres i per tots els gustos. Els uns ens donàvem com que ho havíem ofert nosaltres, cosa que és falsa. En fi, ja ho comentarem si vol després.

Però per nosaltres aquesta no és de cap manera una prioritat. Va ser una entrevista feta a demanda del Sr. Bargalló. El vaig rebre, naturalment. Va venir amb el seu director d'esports, i a mi em va acompanyar el nostre ministre i el director, també, d'esports.

Nosaltres el que vam dir és que estudiaríem tots els paràmetres. i no solament els que interessin a Catalunya, sinó naturalment quines possibilitats per remotes que siguin hi ha.

No obstant, també li vaig significar que hi ha altres... ja hi ha avui dia, això ho sabem tots, però és així- hi ha esportistes d'alt nivell no andorrans que participen a Andorra i que resideixen a Andorra, i que ha de ser així, complint la legislació andorrana, i participen en determinades competicions d'algunes federacions andorranes. I ho fan en plena legalitat.

Dins d'aquest paràmetre jo li vaig dir, bé, amb un escepticisme clar, no pas una perplexitat de la proposta, sinó escepticisme sí, perquè és el mateix que he tingut sempre amb aquests temes, i que el mantinc, li vaig dir que es podia estudiar a veure si això era ampliable en algun cas. Però havia de ser sempre pensant amb que l'única cosa que es podria fer era, doncs, saber que hi ha una legislació a Andorra, saber que en determinats esports i determinades federacions es dona el cas de persones que estant aquí i que representen el nostre país amb molt bon nivell fora d'aquí, hi podem entrar. Fins i tot la premsa després d'aquestes declaracions se'n feia ressò i citava noms i cognoms d'esportistes no andorrans que competeixen per Andorra -que no diré qui, que no cal-, i aquí es va acabar el tema, aquest tema.

A partir d'aquí, la prioritat nostra no és aquesta, la prioritat és potenciar la base. Potenciar la base vol dir, precisament, al contrari, d'alguna manera inflar, -encara que fos legal, i conforme a totes les nostres

lleis-, inflar d'alguna manera la participació d'esportistes d'Andorra per Andorra, no sent andorrans en qualsevol de les disciplines que avui dia ho permetrien.

Això perquè d'alguna manera, li vaig significar també a ell a la reunió privada que vam tenir, que no compartíem de cap manera el que està passant avui dia amb els comitès internacionals olímpics, no només amb les federacions, que a vegades són més àmplies amb normativa, sinó amb el comitè olímpic que té una perspectiva obligatòria de nacionalitat, que gràcies a què molts països les lleis de nacionalitat són molt, evidentment, molt menys restrictives que a Andorra per a l'obtenció de la nacionalitat.

El que està passant avui dia és que els atletes d'alt rendiment professionals tots ells, encara que siguin d'esports olímpics, van d'un país a l'altre, una sola vegada m'imagino. És a dir, se'n van del seu país d'origen on els han format i on els han donat tot el seu coneixement, i on l'estat s'ha sacrificat per ells, i són d'alguna manera contractats per altres estats per fer medalles. Això és una evidència que tots coneixem. No és de cap manera la nostra prioritat, ni ho voldríem fer sobretot, ni si algú ho volgués fer crec que tingués capacitat per fer-ho per al nostre país.

No és aquesta la línia, perquè precisament el ministeri està treballant en la base, i és en la base amb la que hem de creure. Llavors si la base d'Andorra és la gent que viu aquí, siguin o no andorrans, però que viuen a Andorra des de joves, sabessin que les federacions andorranes s'han d'omplir de persones que vénen de fora, encara que fos amb dos anys de residència, que en alguns casos és tant fàcil com això, no és la bona política; i aquesta ja li vaig dir així al Sr. conseller en cap.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Miri, estic una mica esfereït.

A veure, amb la part que acaba de dir, gairebé semblarà com el 18 de març amb la qüestió de Correus, estarem d'acord, i ara ho diré.

Però, és clar, jo abans de posar la pregunta he tornat a repassar la premsa i a escoltar les declaracions que vostè va fer. Me les he escoltat totes.

És clar, avui ens diu aquí que vostè aborda aquesta qüestió, i la va abordar en la conversa amb el representant del Govern català des del més gran

escepticisme. Miri, jo, que ja estem acostumats a escoltar-lo, jo aquelles declaracions quan les escoltava no em semblaven fruit de l'escepticisme, sinó més aviat de l'entusiasme.

I és per això que hem fet la pregunta. Perquè és clar, o aleshores estem banyant-nos -ja que estem parlant en termes esportius- en la més gran de les lleugereses.

Perquè és clar, aquí s'ha aixecat, i ja li reconec que vostè no és responsable dels titulars de premsa, i encara menys dels que hem sentit i llegit Valira avall. Ara, és clar, aquesta és una qüestió que afecta a la sobirania andorrana, que afecta a les relacions exteriors d'Andorra, a la Llei qualificada de la nacionalitat, i a l'esport de base andorrà, el qual jo ja començava a pensar que hi havia una divergència profunda dins del seu Govern entre les declaracions que feia vostè i la política que sempre ha defensat el seu ministre d'Educació, Cultura, Esports i Joventut.

Bé, m'alegro de sentir que no, que aquí ens hem de preocupar de l'esport de base. Però jo li puc dir que l'esport de base andorrà està preocupat i desil·lusionat des de dissabte passat, perquè no s'entén com a Barcelona ja s'està d'alguna manera subhastant les places als jocs olímpics dels esportistes andorrans, que pobrets encara avui surten a la premsa les declaracions d'un alt responsable federatiu, -com que no en saben prou ja hi enviarem els catalans i així de pas algun andorrà n'aprendrà una mica més del que en sap.

És clar, això no pot ser, que des del Govern s'afavoreixi aquesta mena de faramalla de declaracions, que a més a més estem segurs que a part de desmoralitzar els nostres esportistes, perjudiquen Andorra.

Això ens preocupa. Com que vostè molt hàbilment ja pràcticament m'ha rectificat, doncs, bé, constato que estem d'acord, que la premsa deu ser la responsable d'una mala interpretació del seu escepticisme pensant que era un entusiasme, i a partir d'aquí, doncs, estem d'acord. Però el que no es pot dir és que en altres països la nacionalitat és diferent de la nostra. La nostra és la que és, i si hem de canviar el codi, -d'aquí no gaires dies en parlarem-, i precisament no estarem d'acord amb la naturalització que nosaltres voldrem anar més de pressa que vostès.

Però, a nosaltres, el que ens ha acabat de sobtar, és que es vulgui donar la imatge que determinats esports es poden fer amb no nacionals. I això no és veritat. L'olimpisme si no s'és nacional no s'hi pot anar. I això ha de quedar clar. I en les seves declaracions no quedava del tot clar.

Per tant aquí, a part dels jocs dels petits estats que estan més per les federacions internacionals que hi poden anar residents al país, a totes les altres han de ser nacionals andorrans.

Vostè també va parlar, per exemple, a les declaracions de San Marino, donant entendre que hi anaven italians, i tampoc no és cert. Perquè San Marino només participa amb ciutadans de nacionalitat San Marinesa.

És tot gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

A veure, jo li vull confirmar que en cap cas vaig *alentar* aquest entusiasme que vostè diu. Però també hi ha una cosa que s'ha de precisar, tot i que ja li dic, que no és el tema que m'interessa.

No és del tot cert el que vostè ha dit. És veritat que amb jocs olímpics i amb participació olímpica només hi van nacionals. Això és una evidència total, tot i que en èpoques històriques hi ha hagut andorrans que han corregut per altres països, no sé ni com, però n'hi ha hagut. Però no ens interessa saber-ho ara perquè fa molts anys i eren persones que ens honoraven a tots nosaltres que competissin allà on podien en aquell moment, abans que existís el Comitè Olímpic Andorrà, és clar.

A partir d'aquell moment, Andorra només competeix, evidentment, amb andorrans als jocs olímpics, però només als jocs olímpics. Resulta que hi ha moltes federacions que en els campionats del món -i això és així perquè és així i no ho hem fet nosaltres- és permet això. Per exemple en motociclisme no cal dir-ho; però en patinatge, amb tres anys de residència es pot competir; en vela, amb residència mínima també es pot competir. En campionats del món, no en jocs olímpics, mai en jocs olímpics és evident.

Va ser, segurament, a partir dels jocs dels petits estats quan es va obrir una esletxa perquè tots els petits estats tenen lleis de nacionalitat més restrictives que els grans, i o segueixen tenint. Però, en voleibol també és el cas, dos estrangers amb residència de més de tres anys poden participar en campionats del món, campionats d'Europa, en aquest cas. Amb Rugbi, el campionat del món, nacionalitat amb els avisos o 36 mesos de residència. Hi ha persones d'Andorra, del rugbi andorrà que han participat no sent andorrans.

No és tampoc -ja li dic- no és la línia. Però les persones que estan a Andorra, que les seves federacions no sent andorrans els hi permet arribar-hi i que es formen aquí i que són joves, que creixen a Andorra sense ser andorrans, tot i que ara amb la nova llei de la nacionalitat n'hi haurà molts més que s'incorporaran des de joves, aquesta és una bona cosa que sigui així.

Ara, de cap manera els jocs olímpics. El que passa és que una cosa també és quan una visita de nivell com el conseller en cap ve a demanar una cosa concreta, que ho sabem que venia a parlar d'això, i una altra és dir-li, a veure no cal que vinguis perquè no en parlarem, perquè també vam parlar d'altres coses - com és natural. I per cortesia li vaig explicar el que em. Nosaltres tenim una legislació, una Constitució, una Llei de nacionalitat i una Llei de residència, que és el que és i que no la canviarem pas per temes d'esport. Això ja ho sap vostè que, a més a més, no estaria d'acord ningú a fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, moltes gràcies per les seves explicacions Sr. Forné, perquè com diu el Sr. Jaume Bartumeu, dona la impressió que el que hem escoltat alguns no és el que hem sentit.

A mi m'agradaria, de totes maneres, com que vostè em representa a mi com a andorrà o com els altres andorrans, que quan hi hagi declaracions d'aquest tipus, no doni la impressió que a Catalunya hi ha una quinta província que és Andorra.

Que jo recordi, només n'hi ha quatre de províncies a Catalunya. I m'agradaria que Andorra fos Andorra i que Catalunya deixés de pensar, degut a declaracions de cert tipus, intencionades o no, que som la quinta província.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol contestar.

El Sr. cap de Govern:

No sé si contestar-li o no, però en fi, que pugui atribuir-me a mi que algú pugui pensar que Andorra

és una cinquena província, em sembla que va molt lluny de la realitat. A les declaracions que facin altres persones, periodistes, comentaristes, i persones del món de l'esport de Catalunya, no em correspon a mi jutjar-les, ni són meves, ni són la meua responsabilitat.

Li asseguro, i em sembla que li costarà trobar gent que pensi que el cap de Govern, Marc Forné, és una persona que fomenta que Andorra sembli la cinquena província de Catalunya.

Per Déu! Em fa l'efecte que no és així. Ara, si sona així, estic disposat a explicar el que penso a cadascun d'ells, començant per vostè, naturalment, que és el que m'ho ha preguntat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, la meua repregunta va en el sentit del que s'ha comentat, però el tema que em preocupa, sobretot, és el tema de la sobirania.

És la segona vegada que és produeix, perquè ja fa tres anys i escaig ja va tornar a sortir a la palestra aquest tema, i jo penso que això ja crea bastanta confusió, perquè tots coneixem i llegim la premsa del país veí, i sabem la idea que té Catalunya en relació al tema dels jocs olímpics, a les seves federacions i era el seu problema. Per tant, la interpretació que és pot fer d'aquesta banda, és que és clar, ens intenten utilitzar per poder arribar a uns fins d'ells.

No creu que el Govern en aquestes situacions o aquests aspectes, si ho té tan clar -com penso que ha dit el cap de Govern- hauria de tallar radicalment amb aquests comunicats amb uns comunicats clars i concrets a aquestes situacions, i que no se'n parli més, que Andorra és Andorra i punt.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Em fa l'efecte que a Andorra, que Andorra és Andorra ho sap tothom. No cal que el Govern faci un comunicat per dir-ho, Sr. Mas.

El que passa és que en una roda de premsa, doncs, per cortesia s'ha de contestar quan et pregunten tant

com puguis. A vegades et pots escapolar i amagar-te de contestar segons què. Però a veure, dient el que pensés no tinc perquè amagar-me de res. Si això, i a veure, el que és clar, és el que deia abans el Sr. Bartumeu, quan llegeixes diaris dius a veure, estem parlant del mateix o no? I aquí els tinc, tots vostès els han vist: "Andorra podria acollir esportistes catalans"; l'altre "*La Generalitat darà apoyo a Andorra en carrera olímpica*", "Esportistes catalans podrien competir", aquest ho fa en condicional, més val, perquè la tendència general de la premsa és que tot el que serà hipotètic és present ja. És a dir el futur passat a present és una norma general de quasi tots els titulars. "La Generalitat dona suport a Andorra per als jocs del 14", és un altre tema. Un altre, El Mundo, aquest diu: "Andorra ofereix als esportistes catalans competir sota la seva bandera". Bé ja sabem qui és El Mundo, ja sabem quina és la intenció. "Bargalló proposa que els catalans puguin competir per Andorra". És a dir, no n'hi ha cap d'igual. És a dir, que cadascú va agafar de les declaracions tant del conseller en cap com de jo mateix el que va voler. Ara, això, també, és clar, és un risc sempre que reps una persona i hi ha una roda de premsa, com és tradicional de fer-ho que la gent interpreti el que vulgui, i que els que fan els titulars dels diaris més que els periodistes encara.

El Sr. síndic general:

Sr. Càndid Naudi una repregunta?

Sí, teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, la meua pregunta va una mica en la mateixa línia del Sr. Jordi Mas, jo Sr. cap de Govern també m'agradaria saber si amb la reunió que vostè va mantenir amb el conseller en cap de la Generalitat, a part de parlar de la possible participació d'esportistes catalans va parlar vostè d'alguna cosa més, també, o de quelcom més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si us plau, ens hauríem de quedar dins de la qüestió, doncs, original de la pregunta.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Certament, el Sr. Bartumeu ha dit que havíem parlat entre altres coses d'això; les altres coses ho diu la

premsa també. Vaig parlar dels jocs olímpics. Li vaig demanar al Sr. conseller en cap si donaria suport a la possibilitat que Andorra tornés a presentar candidatura pels jocs olímpics, i per tant, que com era el nostre desig pensàvem que Catalunya havia de ser activa, que amb les circumstàncies diferents actuals de l'Estat espanyol pel nou Govern i nou Govern de la Generalitat, i una més gran sintonia evident que no cal comentar, hi hauria més possibilitats, segurament, que hi hagués participació de la part de Catalunya en aquests jocs. Ell va dir que de cap manera...

El Sr. síndic general:

Si us plau no allarguem-nos amb els jocs, perquè la pregunta és molt clara: quines propostes ha rebut el cap de Govern respecte a la participació d'esportistes catalans als equips nacionals?

Aquesta és la pregunta i és molt clara.

El Sr. cap de Govern:

No puc sortir d'aquesta línia gens...

El Sr. síndic general:

Estem a la part de les repreguntes i voldria que es quedés estrictament dins del que és l'objecte de la pregunta.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, la repregunta no la puc contestar, perquè em parla si vaig fer alguna altra cosa.

El Sr. síndic general:

Doncs, és això el que li he dit.

El Sr. cap de Govern:

O sigui, el que no es refereixi a la pregunta del Sr. Bartumeu, cap conseller em pot preguntar sobre res que no tingui relació amb això?

El Sr. síndic general:

És que la pregunta és molt clara.

El Sr. cap de Govern:

Molt bé! Molt bé! Entesos.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, una última repregunta i molt *escuetament* perquè el Sr. cap de Govern m'ha fet un curt exposat del que sortia a la premsa, i penso que amb aquest exposat m'ha donat la raó del que jo demanava. És a dir, no pensa que el Govern hauria de sortir amb uns comunicats clars contrarestant el que està sortint a la premsa, per poder donar almenys la garantia que els nostres esportistes se sentin ben recolzats i que el Govern d'Andorra està al costat d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Bé, els esportistes andorrans després d'aquest debat poden saber perfectament segons els titulars que surtin a la premsa -també cal dir-ho- però si veuen aquest debat ho tindran clar, em sembla a mi. Un comunicat formal dient el que pensa el Govern no sé si és necessari, ho estudiaré. No li puc dir ara que sí. No ho crec necessari en aquest moment, perquè d'aquests temes ja se'n parla aquí suficientment, és el Parlament em sembla que fins allà on ens permet el rigor del Parlament. Tot i que constato que en altres preguntes s'ha anat a parlar de la seguretat social quan, en canvi, no formava part de la pregunta. Això fa un moment només, Sr. síndic. Però en aquest tema jo m'adic estrictament a les instruccions que he rebut del Sr. síndic, per tant, comunicat o no ja en parlarem.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa a l'Acord, amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu del centre de tractament de residus, de declaració d'impacte ambiental.

Fou registrada amb el número 433-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El propassat dia 25 de març el Govern va adoptar, amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu del centre de tractament de residus, l'Acord de declaració d'impacte ambiental.

Deixant de banda els errors de transcripció que conté la declaració, pel que fa referència a les prescripcions de la Directiva 2000/76/CE relativa a la incineració de residus i que encara no han estat rectificats, sorprèn que el mes de març de 2004 el Govern aprovi "amb caràcter previ" la declaració d'impacte ambiental de les obres d'enderroc del vell forn incinerador que, com és de coneixement general, feia mesos que estava enderrocat. En aquest apartat l'acord adoptat "amb caràcter previ" es limita a explicar com s'ha procedit a efectuar l'enderroc.

Ara bé, el més sorprenent és que la declaració d'impacte ambiental preveu que es construirà, a més del forn incinerador i de la deixalleria, un centre d'emmagatzematge i transferència de residus, sense fer la més mínima referència al centre de transferència de residus, propietat del Govern, que ja està construït i que, d'acord amb la Llei 3/2003, del 24 d'abril, de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de redacció del projecte constructiu, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra, va costar més d'1.400.000 euros.

Per aquest motiu, es pregunta:

Es construirà un nou centre d'emmagatzematge i transferència de residus o la societat concessionària utilitzarà el que ja està construït?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot voldria recordar que la construcció del centre de transferència actual va tenir com a objectiu principal l'exportació de residus sòlids urbans. Aquesta instal·lació està, doncs, dissenyada per agrupar els residus sòlids urbans que es descarreguen dels camions compactadors comunals i carregar-los mitjançant una retroexcavadora en

camions grans amb l'objectiu de facilitar i optimitzar el seu transport cap a l'exterior.

El centre d'emmagatzematge previst al nou centre de tractament de residus ha de servir com a planta de transferència de residus procedents de la recollida selectiva i de les deixalleries comunals, com són els envasos, el vidre, el paper/cartró, els residus tòxics, perillosos i altres.

Es preveu que aquest centre disposi de deu contenidors dedicats a la transferència on es descarregaran directament els residus recollits de manera selectiva. Els camions s'enduran els contenidors que seran immediatament reemplaçats per d'altres de reserva. Aquest centre respon, doncs, a una finalitat diferent de l'actual centre de transferència que va estar dissenyat per la càrrega i descàrrega de residus sòlids urbans.

No obstant, si bé les motivacions d'aquestes dues instal·lacions són inicialment diferents, s'estan estudiant les diferents alternatives per al millor aprofitament del centre de transferència ja construït i la seva absorció pel nou centre de tractament de residus.

La societat Centre de Tractament de Residus, SA ha lliurat al Govern el projecte constructiu del centre i aquest està sent analitzat actualment pels tècnics corresponents.

Per tant, es disposa ara de tots els elements necessaris per avaluar o comparar els aspectes més rellevants del centre de transferència provisional construït i els del projecte del centre de transferència nou.

En tot cas, l'Administració, òbviament esgotarà les possibilitats d'aprofitament del centre de transferència construït i en funcionament, i de les seves possibilitats d'integració amb el nou centre de tractament de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo de la seva resposta, Sra. ministra, interpreto que probablement el centre de transferència de residus que ja està construït, no es podrà utilitzar per a la finalitat prevista de transferir els residus que estan seleccionats de manera selectiva. I això penso que és lògic i natural. I el que em sorprèn és, justament, la seva resposta, en aquest moment, tenint en compte la resposta que em va

donar el Sr. cap de Govern ara fa una mica més d'un any, quan discutíem aquesta Llei de crèdit extraordinari, quan estàvem discutint la conveniència d'aprovar aquest crèdit extraordinari per fer aquest centre de transferència de residus.

El Sr. cap de Govern em deia textualment, jo li plantejava la pregunta, li deia que què farem amb aquest centre de transferència, en tindrem un, en tindrem dos, què passarà? El Sr. cap de Govern, i cito textualment deia que: "No pensi que serem tant il·lusos com per construir dos centres de transferència un al costat de l'altre. Vostè sap que no serà així. Li confirmo. El centre de transferència que hi ha quedarà incorporat, es pagarà sobre obra realitzada, i es pagarà tal com preveu l'annex II del contracte. És a dir que l'empresa ANDEOL es farà càrrec d'aquest centre de transferència, etc."

Bé, pel que jo entenc ara això no és així. Simplement que quedi constància que allò que es va dir fa un any no és així. Això no són titulars de diaris. Això va ser el Diari oficial del Consell General, i que la resposta que se'ns dona avui, és diferent a la que es va donar fa un any.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellech:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que sí li puc dir és que pel que fa al centre d'emmagatzematge del nou centre de tractament de residus, cal dir que allà hi arribaran tot uns residus -com he dit abans- procedents de les recollides selectives, que hauran de seguir uns fluxos i que, evidentment, tots aquests fluxos estan en funció de com s'habilitin les diferents infraestructures al nou centre.

Per tant, ara en aquest moment és massa aviat per dir-li si aquest centre de transferència actual dels residus sòlids urbans el reutilitzarem com a centre d'emmagatzematge o bé si es podrà reutilitzar per una altra mena de tipus de tractament, com podria ser... es podria parlar que allí s'instal·lés el centre de triatge.

Però, és clar, ara és massa aviat perquè tot just ara estan analitzant el projecte constructiu i de seguida que sapiguem, doncs, com està aquest projecte constructiu i de quina manera es pot integrar, doncs, aquest centre de transferència actual amb el nou centre de tractament de residus, li farem saber. Perquè és segur, doncs, que el Govern el que li interessa, evidentment, pel cost que ha suposat fer

aquest centre de transferència de residus, és reutilitzar-lo, evidentment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, tant la memòria tècnica del projecte constructiu, que és d'abril de l'any 2003, com l'estudi d'impacte ambiental, els dos documents, el que preveuen és el centre d'emmagatzematge i de transferència, que es situï el que s'anomena "els terrenys de baix". És a dir, al costat d'on anirà el futur centre d'incineració.

Actualment estan "als terrenys de dalt". I actualment el que preveu l'estudi d'impacte i la memòria tècnica del projecte constructiu és que allà se situï la deixalleria.

Vostè ha aprovat l'estudi d'impacte ambiental. Hem d'entendre que no és definitiu i que a sobre d'aquest estudi d'impacte ambiental pot haver-hi modificacions? O aquest acord d'aprovació ja és definitiu i, per tant, hem d'entendre que allò que ens diu aquest estudi serà el que es farà?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellech:

El que encara no ha aprovat el Govern és el projecte constructiu del nou centre, i aquí, doncs, evidentment, amb aquesta aprovació quedarà clar, doncs, on estaran situades totes les infraestructures.

Per tant, doncs, jo ara no sé quina utilitat en farem d'aquest centre de transferència de residus, però en qualsevol cas quedarà plasmat ben aviat amb el projecte constructiu.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sra. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sra. ministra la repregunta va en el sentit següent:

Aquest centre de transferència actual ens va costar més d'1.400.000 euros, és a dir, a *grosso modo*, uns 240 milions de les antigues pessetes.

Sabem que el projecte original, l'empresa concessionària ANDEOL, en aquell moment, i ara la societat Centre de Tractament de Residus, SA preveu també construir el centre de transferència.

El Sr. cap de Govern ens va dir, ara fa un any, ens deia que naturalment, i torno a llegir perquè vull llegir exactament, que: "El centre de transferència es pagarà sobre obra realitzada, i es pagarà tal com preveu l'annex 2 del contracte, l'empresa ANDEOL es farà càrrec d'aquesta transferència."

Quina previsió hi ha, és a dir, quina quantitat de diners la societat concessionària, el Centre de Tractament de Residus SA, que es quedarà aquesta obra ja construïda, abonarà al Govern per la cessió del centre de transferència?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per constestar.

La Sra. Olga Adellech:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest moment no li puc contestar exactament de quina quantitat estem parlant, però quan ho sàpiguem, doncs, li farem arribar la resposta correcta.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, només molt ràpidament. Li agraeixo aquesta disponibilitat, però voldria saber si més o menys em podria indicar una data aproximada de quan vostès sabran de com anirà aquest tracte o aquest compromís entre la societat concessionària i el Govern?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per constestar.

La Sra. Olga Adellech:

A veure la data en concret no li puc dir, però sí que en aquest moment els tècnics estan analitzant el projecte constructiu, i evidentment, quan s'hagi aprovat aquest projecte constructiu, sabrem quina reutilització es donarà al centre de transferència

actual, i per tant, en aquest moment estarem en disposició de conèixer quin tracte farem amb la societat concessionària per aquesta reutilització i de quina manera, doncs, aquesta empresa es farà càrrec del cost que ha suposat pel Govern el centre de transferència. Però, és clar, dir-li el calendari en concret, doncs, m'equivocaria si li digués.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passaríem a la següent.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de maig del 2004, relativa a la inclusió d'Andorra en una llista de països no col·laboradors en la lluita contra el terrorisme.

Fou registrada amb el número 434-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, Aquesta pregunta es deriva una vegada més del que ens assabentem per la premsa; i la premsa ens diu un bon dia, un bon matí, que l'Organització de les Nacions Unides havia inclòs Andorra en la llista de 51 països que presentaven un dèficit en la col·laboració amb la lluita contra el terrorisme.

I pel que també ens deien els mitjans de comunicació, i després de fet ens va confirmar el ministre en declaracions dels mateixos mitjans, que això es devia a una tardança en trametre un informe sol·licitat per les Nacions Unides.

I per tant, la nostra pregunta és a veure si el Govern troba alguna justificació a aquesta lamentable inclusió?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria aclarir en aquest tema que Andorra no va ser inclosa en cap llista oficial de països que no prestaven la seva col·laboració en la lluita contra el terrorisme. El que va succeir va ser que l'ambaixador que presideix el Comitè de Sancions al Consell de Seguretat, al ser preguntat per una agència de notícies espanyola el 27 d'abril, va fer declaracions erròniament: que abans de presentar cap informe oficial sobre els estats dels informes, que els estats membres de l'ONU presenten en seguiment de la resolució 1267 de 1999.

Aquestes declaracions les va fer d'acord amb una llista provisional que ell disposava. Efectivament, Andorra, que ja havia presentat un informe d'aquestes característiques l'any 2002, havia fet servir la possibilitat que li oferia la Resolució 1526 del Consell de Seguretat. La mateixa resolució estableix el mecanisme perquè es pogués presentar l'informe a partir de l'1 d'abril en endavant, fent una notificació prèvia. Doncs, Andorra va fer servir la possibilitat per notificar ja el 8 d'abril per escrit que seria el nou ambaixador d'Andorra a l'ONU que lliuraria directament l'informe andorrà al secretari general, Kofi Anan, en el moment de la presentació de credencials durant la primera quinzena de maig.

Aquesta comunicació escrita d'Andorra havia estat dissortadament traspaperada pels serveis del president en qüestió. I quan aquest va fer els seus comentaris, va aparèixer erròniament el nom d'Andorra en el teletip d'aquella agència de notícies espanyola. Cosa que va prestar a confusió.

Cal remarcar, però que la nostra missió a les Nacions Unides es va posar en contacte d'immediat amb els serveis del Comitè, que en adonar-se de l'error el van subsanar de seguida. També l'ambaixador en va informar l'agència de notícies, que va emetre un segon comunicat aquell mateix vespre.

Vista la rectificació de la presidència del Comitè de l'ONU, vam donar l'incident per tancat, i com era previst, l'ambaixador va lliurar l'informe final al secretari general de l'ONU el 3 de maig en l'entrevista posterior a la cerimònia de credencial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, en primer lloc per estranyar-me del fet que un incident d'aquestes característiques amb més gravetat de la que el ministre sembla que li vulgui donar de cara a la imatge d'Andorra, no hagi fet l'objecte -o, almenys, no ens ho ha pas dit-, de cap protesta oficial. Sinó que ens diu que ha donat l'incident per tancat.

Curiosa forma de procedir.

En tot cas, el ball de dates no quadra. M'explico. Si el termini era el dia 31 de març, i es preveia que es podia entregar més tard del primer d'abril, el ministre ens diu fent-ne una comunicació prèvia abans. Però, insisteixo, si el termini era el 31 de març, com és que el nostre ministeri fa aquesta comunicació que arribarà tard, el dia 8 d'abril? Per què no la fa el dia 31 de març? O també és culpa de l'ambaixador de Xile, això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, a veure, normalment, nosaltres fins ara hem presentat, ja, tres informes relatius a la Resolució 1376 del Consell de Seguretat en matèria de terrorisme. Els informes es preparen a Andorra. Es preparen mitjançant el nostre Ministeri d'Exteriors amb col·laboració amb els altres ministeris implicats.

Hauríem volgut, -la veritat sigui dita-, presentar aquest informe abans del 31 de març. Com ja estàvem treballant i l'ambaixador havia de presentar credencials, vam considerar que era millor acollir-nos, doncs, a aquesta disposició de la Resolució 1526, i vam enviar una nota el 8 d'abril dient que ho faria l'ambaixador, doncs, el mateix dia de presentació de credencials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Gràcies.

Sr. ministre, si es volia acollir a aquesta disposició, havia de fer la carta per molt que estès treballant -i

no en dubto- abans del 31 de març. Li he preguntat això també, o li he dit durant la rèplica.

Com que em sembla que no ho dec haver dit prou clarament, ara li formulo amb repregunta. No ens estem queixant que utilitzés el termini per presentar-ho més tard del dia 1 d'abril, li preguntem com és que no va complir amb el que se li deia, que és avisar? És ben fàcil. Són quatre ratlles d'un correu electrònic -suposo jo- per dir abans del 31 de març o el mateix 31 de març, "mirin és que ho estem acabant i ja li enviarem". Vostè va trigar vuit dies més. I per tant, la responsabilitat entenc jo no és de l'ambaixador de Xile, és seva. Però, en tot cas, la pregunta és per què va tardar vuit dies fora del termini establert per avisar que arribava tard?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exterior teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Bé, nosaltres pensàvem que podríem presentar aquest informe més aviat, que l'hauríem acabat més aviat. No estava acabat, i per tant, vam considerar que s'havia de notificar immediatament.

El que sí que està clar, és que un cop notificat, no havíem de sortir en cap llista. No vam sortir en cap llista. Hi va haver un error clar, també, doncs, de l'ambaixador que presideix aquest Comitè en el moment d'identificar països o que havien notificat aquesta possibilitat d'acollir-se a la Resolució 1526. Perquè la comunicació de l'ambaixador de Xile va ser el dia 27 d'abril, i a més en una comunicació amb el nostre ambaixador van reconèixer clarament que havien traspaperat la nostra comunicació del dia 8 d'abril.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, en tinc dos.

El Sr. síndic general:

Formuleu-ne una, si us plau, i després contesteu, i després formuleu l'altra.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs, la repregunta és per què el ministre no em vol contestar les meves preguntes quan li dic que com és que no ho va enviar el 31 de març, i que va tardar vuit dies?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

No, jo em sembla que hem contestat, potser no ens hem entès bé, aquí. Però nosaltres pensàvem que podríem donar aquella primera setmana d'abril per lliurar aquest informe. Aquest informe no es va acabar, i per tant, vam considerar que calia acollir-se a aquesta disposició de la Resolució 1526 el dia 8 d'abril.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu torneu a tenir la paraula per formular una altra repregunta.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, però com que no se'm contesta, constato que efectivament el Sr. ministre no va fer la seva feina, i si ho havia de presentar el dia 1 d'abril, no ho havia de presentar el dia 8, i es va excusar el dia 8 quan s'havia d'excusar el dia 31.

La repregunta és, en una anterior manifestació em diu no amb immediatesa, doncs, vam avisar que arribàvem tard. Entre el 31 de març i el 8 d'abril deuen passar vuit dies, almenys al calendari amb el que treballem nosaltres, i per tant, és saber si el Ministeri d'Exteriors la immediatesa es compta per terminis de vuit dies?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, Sr. síndic.

Jo només voldria dir que realment crec que la feina que fa el Ministeri d'Exteriors en aquest àmbit de lluita contra el terrorisme, és una feina important. És una feina que s'ha fet normalment a temps. Són informes complexos dels quals he donat còpies, quan ha sigut necessari, a la Comissió d'Afers Exteriors. I també hem presentat de les dotze convencions de les

Nacions Unides sobre el terrorisme, quatre a ratificació, amb tota la feina que això comporta.

En tenim vuit altres en preparació, i em sembla que consta tant a l'OSCE com a les Nacions Unides, i la prova és que ràpidament van reconèixer l'error que havien fet, que la feina d'Andorra en matèria de lluita contra el terrorisme és ferma i forta.

Nosaltres ens vam acollir a una disposició en el moment que vam considerar que ho havíem de fer. Després de veure que a principis d'abril no podríem lliurar aquest informe, i em sembla que es va fer el que s'havia de fer correctament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, i fins i tot agrairia, sense voler condicionar, una contesta per sí o per no.

La repregunta és: vist que l'ambaixador de Xile ho fa tan malament, nosaltres podem considerar que si s'havia de contestar el 31 de març i no es fa, i es podia acollir-se al fet d'avisar que es faria més tard i no es fa el 31 de març i es fa el 8 d'abril; podem considerar que també s'ha fet malament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

A veure, jo em sembla que vam fer el que havíem de fer. Vam esperar aquella setmana per veure si teníem l'informe clos. Com són els procediments amb les Nacions Unides, en això, doncs, sí que una mica hi entenc. Normalment els informes que es fan a les Nacions Unides són informes oficials, en els quals es consulta els estats amb anterioritat. Hi van haver aquestes dissortades declaracions en el seu moment, de l'ambaixador. L'ambaixador, evidentment, no va pas fer amb mala intenció, ell va parlar de la manera que va creure en aquell moment, però no és usual a les Nacions Unides fer-ho d'aquesta manera. I per tant, doncs, creiem i ens donem per satisfets que hi hagués aquesta rectificació després.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passaríem, doncs, a la pregunta següent.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa a l'ampliació de contracte a l'empresa Pirinenca de Serveis i la modificació d'edictes en relació als preus per al tractament dels residus sòlids urbans i als residus voluminosos.

Fou registrada amb el número 435-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Des que el proppassat dia 14 d'abril es van debatre al Ple del Consell General les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades dels contractes d'explotació del centre de transferència de residus d'Andorra fins a finals de l'any 2003 i que, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, denunciéssim la manca de transparència del Govern i anunciéssim la presentació d'una proposta d'acord perquè el Tribunal de Comptes fiscalitzés aquestes despeses, hem tingut ocasió de veure publicat al BOPA una ampliació de contracte i una modificació d'edictes que fan referència al contracte subscrit entre el Govern i l'empresa Pirinenca de Serveis per a l'explotació temporal del centre de transferència de residus.

Efectivament, cinc mesos després que, el dia 19 de novembre de 2003, el Govern aprovés una ampliació de contracte a Pirinenca de Serveis, el BOPA núm. 23 de l'any 16, del 21 d'abril de 2004, publicava aquell acord. Una setmana després, llegint el BOPA núm. 25 de l'any 16, del 28 d'abril de 2004, podíem assabentar-nos que el Govern havia acordat modificar l'edictes publicat feia un any, el 21 de maig del 2003, de manera que els preus relatius als residus sòlids urbans i residus voluminosos s'incrementen en 10 euros per tona, ja que en el cas dels residus voluminosos i els residus sòlids sense classificació el preu passa de 55 a 65 euros per tona i en el cas dels residus sòlids amb classificació passa de 85 a 95 euros

per tona. La modificació d'edictes no especifica si els nous preus s'aplicaran des de la data de publicació o si s'aplicaran amb efectes retroactius. Tot i que l'endemà de la publicació al BOPA de la modificació d'edictes esmentada, la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient va fer arribar als membres de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient diversa documentació sobre el tema, hi ha diferents aspectes que encara resten poc clars.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta:

1. Per quins motius el Govern ha trigat cinc mesos en publicar al BOPA l'acord de Govern del 19 de novembre de 2003 pel qual s'amplia el contracte a l'empresa Pirinenca de Serveis?
2. En quina data el Govern va acordar modificar l'edictes del 21 de maig de 2003? Des de quina data s'aplicaran els nous preus que es contemplen en la modificació de l'edictes?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la resposta a la primera pregunta, cal dir que el 19 de novembre de 2003 el Govern acordava ampliar el contracte a l'empresa Pirinenca de Serveis. El servei administratiu del Departament de Medi Ambient en aquell moment va preparar l'edictes corresponent, que va ser enviat al departament responsable de la tramesa dels edictes, al BOPA, el 21 de novembre de 2003, juntament amb el fitxer relatiu a l'edictes d'ampliació del contracte d'EMPUB. El d'EMPUB va ser publicat al BOPA del 26 de novembre del 2003.

Per un error administratiu, l'edictes que esmenteu en la vostra pregunta no va ser publicat, i aquest error s'ha corregit procedint a la seva publicació al BOPA del 21 d'abril del 2004.

I pel que fa a la resposta a la segona qüestió, el Govern va acordar la modificació del preu del servei, incloent el cost suplementari de 10 euros la tona, i la publicació de l'edictes corresponent el 21 d'abril del 2004, i els nous preus s'aplicaran amb efectes retroactius des de l'1 de gener del 2004, data d'entrada en vigor de la Llei del 13 de juny del 2003 de finançament de les infraestructures de tractament de residus i del cànon sobre la deposició de residus de Catalunya, i tal com queda, també, estipulat en l'informe del gabinet jurídic del 25 de febrer del

2004, com us vam adjuntar en la nota explicativa, que també ho reflexa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sra. ministra, sobre la primera pregunta, doncs, si vostè reconeix que és un error, doncs, aquí ja està, cap problema. Tothom es pot equivocar, i per tant, doncs, no li puc replicar.

Simplement veurem, i crec que tindrem ocasió de veure-ho mentre parlem d'aquest tema, que d'errors malauradament n'hi ha masses, que nosaltres, això, aquests errors, ens fan portar a creure, i a dir i a afirmar a vegades, que hi ha una manca de rigor i una manca de transparència important.

Simplement era fer aquest comentari, però si vostè em diu que és un error, doncs, entesos, és un error.

Pel que fa referència a la data de l'acord, miri, jo li agraeixo, també, que em confirmi de quina data es tracta. I no és que tingui molta importància, però vostè, com he dit abans, ens va enviar una documentació. És clar, en aquesta documentació hi ha diferents aspectes. Al començament hi ha una nota explicativa del Ministeri de Medi Ambient que ens diu que el Govern va aprovar la modificació del preu el dia 21 d'abril; i d'altra banda, troben una addenda del contracte amb l'empresa Pirinenca de Serveis, tot i que és cert que no està datat ni signat, en la qual es diu que la modificació del contracte es fa en compliment de l'acord del Govern de data 1 de març del 2004. Llavors, en aquestes condicions, vostè comprendrà que tinguem dubtes, que no sapiguem quan el Govern pren aquest acord, si el dia 1 de març del 2004, tal com es diu en l'addenda del contracte, o si és el dia 21 d'abril, tal com es diu en la nota explicativa.

I pel que fa a la tercera qüestió que vostè em parlava, sobre la data d'entrada en vigor de la modificació d'edecte, celebri sentir-la i que em confirmi que sigui el dia 1 de gener. És lògic que sigui aquesta data, perquè és a partir d'aquesta data, la data en què es comença a cobrar aquest impost de 10 euros per tona. Però, és clar, jo també li hauria de dir que el que seria més correcte és que a l'edecte de modificació vostè ho digués. Perquè els ciutadans no hem perquè saber exactament a partir de quina data es modifica un edecte. La lògica voldria que vostès en

aquest edecte ens diguessin: aquesta modificació tindrà efectes a partir del dia 1 de gener del 2004.

Això d'una banda, i d'una altra banda hi ha una qüestió que em preocupa i també celebri que em digui vostè que és a partir del dia 1 de gener, perquè llegint l'informe del gabinet jurídic, justament ens diu que semblaria ser que l'empresa concessionària pretenia cobrar aquests 10 euros suplementaris des del mes de juny del 2003. Això ho diu, Sr. Forné, l'informe del gabinet jurídic, i per tant, celebri que el Govern, en aquest cas, hagi dit que naturalment, com no podria ser d'una altra manera, que només sigui a partir del dia 1 de gener.

De moment és tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellech:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, es pagarà a partir del dia 1 de gener, i de fet, doncs, les certificacions que han arribat són a partir de l'1 de gener que estan imputant aquests 10 euros per tona.

Pel que fa a l'edecte de modificació, potser sí que té raó, doncs, que és poc precís i que haguéssim hagut de precisar a partir de quina data entrava en vigor aquesta modificació.

I dir-li que pel que fa a l'addenda, el que nosaltres li vam passar en la nota era una proposta d'addenda, però no era l'addenda, doncs, que realment és va signar. L'addenda la tinc aquí. Si vol li farem arribar una còpia signada. L'addenda té data del 4 de maig, i especifica en compliment de l'acord del Govern de data 21 d'abril. I aquí sí que està signada, doncs, tant pel representant de l'empresa com per mi mateixa. Però vostè no ho té, evidentment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, és clar, parlàvem que l'edecte de modificació és poc concret, i jo al moment que vaig redactar la

pregunta no m'ho havia mirat. Però després sí que m'ho he mirat, i quina és la meva sorpresa en comprovar que vostès diuen aquí "s'ha de modificar l'edecte de 21 de maig de 2003 i allà on diu residus voluminosos 55 euros tona, ha de dir: residus voluminosos destinats a abocament 65 euros tona".

És clar, la meva sorpresa és que quan he anat a buscar el BOPA de referència, en aquest BOPA de referència no es fa la més mínima menció als residus voluminosos.

Per tant, allà on diu "residus voluminosos ha de dir residus voluminosos destinats a abocador..." ja m'explicaran vostès on ha d'anar?

Per tant, es tracta aquí d'un error... és clar, vostè em pot dir és que aquí ens vam equivocar i un mes després vam fer una correcció d'errata, que es va publicar al BOPA. És veritat, però ho he trobat, però per coincidència. És a dir, que ha sigut una coincidència que hem trobat que hi ha una correcció d'errata, i en la qual aquí ens diu que sí que hi ha un preu pels recursos. Aquesta correcció d'errata és al BOPA de l'11 de juny del 2003, número 50 de l'any 15.

És clar, amb aquesta correcció d'errata ens diuen "residus voluminosos: 55 euros més 1700 euros per viatge". És clar, si jo vaig ara i miro el BOPA de modificació d'edecte, tampoc em diu això. Aquí em diu residus voluminosos: 55 euros/tona. Miri, jo Sra. ministra, li pregunto: vostè no creu que seria bo, al davant d'aquestes incorreccions tornar a publicar un edecte de modificació de la modificació d'edecte, perquè quedés clar per a tothom?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellech:

Bé, vist que sembla ser que hi ha tants dubtes pel que fa a aquest edecte, doncs, el que farem serà revisar-ho i si creiem, doncs, oportú que cal fer una modificació de l'edecte, doncs, evidentment la farem.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, aquesta repregunta va amb aquesta filosofia: aquesta modificació de preu s'aplica a tots els residus que s'exportin i que es portin a l'abocador, a una classificació a l'abocador, tal com sembla desprendre's o no?

Nosaltres sabem que aquests residus es classifiquen i que no tots els residus van a abocadors, sinó que hi ha una petita part, aproximadament un 5 %, els quals es poden valoritzar.

Naturalment, aquests residus que es poden valoritzar no haurien de pagar aquesta taxa.

De la documentació que vostè ens ha portat hem pogut intuir que realment era d'aquesta manera. Però és clar, a la modificació d'edecte, tal com està plantejada, tampoc se'ns diu si és a efecte a una part dels residus o a la totalitat dels residus.

Jo només voldria que vostè ens confirmés si es tal com he dit que s'aplicarà només a aquells residus que van a l'abocador o tal com diu en l'edecte publicat al BOPA, a tots els residus?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellech:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el que va aprovar el Govern el 21 d'abril és la modificació del preu del servei incloent aquest cost suplementari de 10 euros la tona pels residus urbans i voluminosos que van al dipòsit controlat, que van per tant, a l'abocador.

En principi hauria de ser així.

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Sí, Sra. ministra teniu...

La Sra. Olga Adellech:

Ja està.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol intervenir de nou?

El Sr. Esteve López:

Sí, voldria una precisió. És que no he entès si m'ha dit si és així o si hauria de ser així?

És a dir, jo el que entenc, la meua repregunta la faig en el sentit que llegint el BOPA, llegint la

modificació d'edecte, no s'interpreta de cap de les maneres. Semblaria ser que afecta a tots els residus, llegint l'edecte publicat al BOPA. Jo, si el Govern va acordar una cosa diferent, és clar, ho ignoro completament.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellech:

Aquests 10 euros la tona afecten els residus que van a dipòsit controlat, i en aquest cas a l'abocador. És evident, doncs, que a nivell de l'exportació hi ha altres tipus de residus als quals no se'ls imputen aquests 10 euros la tona.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, i finalment una darrera repregunta d'un dubte que també tinc, i que és el següent.

Entre la documentació que vostès ens han aportat, hi ha una estimació del cost del contracte fins el dia 24 d'octubre. Segons aquesta estimació, calculant els nous preus, doncs, surten unes quantitats. I sobre aquestes quantitats noves es calcula un 7% d'IVA i un 5% d'aquestes variables.

És clar, jo ja sé que al Govern li agrada, pagar l'IVA a les empreses concessionàries, i la prova la vam tenir ara fa uns dies quan parlàvem de l'IVA pagat a aquesta empresa andorrana que va explotar aquí a Andorra una màquina embaladora.

Però és clar, jo la pregunta que faig és, vostè també, vostès volen pagar un 7% d'IVA sobre aquests 10 euros que es paguen d'impost, tal com consta recollit en aquest quadre?

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau. Si us plau.

Sra. ministra de Finances teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, sobre aquest tema li contestarem breument ara, perquè estem fent les anàlisis si correspon o no correspon. Semblaria que correspondria pagar aquest

7% d'IVA sobre aquests 10 euros, per la senzilla raó, per la informació que en tenim ara i si en tenim més i és diferent, doncs, li farem arribar. Que no és una empresa, no és la mateixa Generalitat que està fent aquest servei, sinó que és una empresa interposada entre la Generalitat i el que rep el servei. I per tant, atès aquest tipus de relació administrativa, seria segurament l'Agència Catalana de l'Aigua que estaria gestionant aquest tipus de dipòsit, i correspondria pagar aquest 7% d'IVA amb la informació que en tenim ara.

De tota manera no s'ha pagat encara cap 7% d'IVA sobre aquest tipus d'abocament i estarem analitzant si correspon o no correspon. Però sigui com sigui, si aquesta és l'organització, és a dir, que no és la Generalitat directament que s'ocupa dels abocadors i és una agència interposada, llavors correspondria pagar l'IVA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És en relació a la contesta que ha fet la Sra. ministra sobre els dubtes que ha emès al moment de la modificació o no de l'edecte; la pregunta és la següent: si es constata que l'edecte no s'até exactament al que és la Llei de la contractació pública, encara que sigui en un sol punt, no mereix això la pena d'una modificació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellech:

Doncs, si fos el cas, doncs, que no s'estigués complint la Llei, si és el cas, doncs, evidentment, ja farem la modificació pertinent.

El Sr. síndic general:

Cap més repregunta?

Passarem, doncs, a la següent.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller

general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa a la perillositat del revolt situat entre el riu Nogué i el Roc de Caldes a la Parròquia d'Escaldes-Engordany.

Fou registrada amb el número 436-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La carretera de l'obac, dins del terme d'Escaldes-Engordany, en el revolt situat entre el riu del Nogué i el Roc de Caldes, presenta un greu perill per als vianants, donada l'amplada insuficient de la calçada i l'absència total de voravies. Atesa la situació descrita, pregunto:

Té el Govern la intenció d'intervenir, per eliminar el perill per als vianants en aquell indret?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, vists els errors que a vegades el Govern també fa, veig que el Grup Socialdemòcrata també en fa, i aquí en tenim una prova. Miri, Sr. Francesc Casals, la pregunta que vostè em demana si la carretera de l'obac dins del terme d'Escaldes-Engordany, en revolt situat entre el riu Nogué i el Roc de Caldes, miri, no és la carretera de l'Obac, és la Carretera d'Engolasters.

Bé, però jo l'entenc...

Perdoni?

(Se senten veus)

Ah, bé li puc ensenyar l'edicte, si vol.

Dit això li contestaré que la Llei qualificada de delimitacions de competències, com vostè sap, dels comuns del 4 de novembre del 93, estableix en el seu article 4 apartat 9 que disposa com són les competències comunals, la construcció i millora de les vies públiques, urbanes, carreteres secundàries, camins comunals i de muntanya, places, jardins, aparcaments i estacionaments. Això no obstant, l'Estat proveirà l'enquitranament de les vies

públiques, urbanes i manteniment de l'enquitranament de les carreteres secundàries.

Per tant, entenem que des del contingut de la legislació vigent se'n desprèn que la competència general en matèria de carreteres secundàries està atribuïda als comuns, amb la salvetat del manteniment i l'enquitranament que correspon al Govern.

Així mateix, l'article 16 de la Llei qualificada de transferències als comuns del 4 de novembre, especifica que les carreteres secundàries s'endegaran a iniciativa dels comuns corresponents, en la qual haurà de dur a terme tota l'obra d'infraestructura, ponts, murs de contenció, plataformes, instal·lacions de servei necessàries, clavegueres, etc.

L'ampliació de la calçada així com la construcció de les voravies són treballs de nova infraestructura i no poden considerar-se en absolut treballs de manteniment. En aquest sentit existeix jurisprudència al respecte. Per citar-ne un cas, en la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia número 93045, de data del 17 de novembre del 94, l'òrgan judicial considera que es tracta d'obres importants en una carretera secundària i no es podien qualificar de treballs de manteniment, i que en aplicació de l'article 16 de la Llei sobre transferències als comuns de 23 de desembre del 91, avui derogada, la realització dels treballs incumbia l'entitat comunal essent el contingut de l'article 16 de l'esmentada Llei idèntic de l'article 16 de la vigent Llei qualificada de transferències.

El raonament només pot ser el mateix. Aquesta sentència confirma la de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles amb data del 13 de maig del 94, conformement de dret quart disposa i li llegeixo: "en resum els comuns són responsables de totes les obres relacionades amb la construcció, millora, remodelació, reestructuració de les carreteres secundàries, i que el Govern limita la seva actuació a l'enquitranament i manteniment de les carreteres.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, és possible que m'equivoqués, però en tot cas és degut a què els documents del Govern que he consultat, quan parlen de la rotonda que hi ha anant d'Escaldes a Encamp, les situen a la cruïlla entre la

carretera general i el vial de l'obac. Per tant, el meu error ve d'aquí.

De tota manera, a partir d'aquesta tarda no estaré mai més segur de gaire res del que afirmo, des que he sentit el Sr. cap de Govern que em deia que no és el mateix deixar de treballar que posar-se en vaga. A partir d'aquí, tots aquells conceptes que tenia molt clars, ja no... si abans quan parlava dels treballadors de Correus diu que no s'han posat en vaga sinó que han deixat de treballar. És un matis important. A partir d'aquí ja no estarem segurs de res.

La competència comunal. Això ja ens ho va contestar l'any passat en una pregunta d'aleshores, company de grup parlamentari, Miquel Alís, que feia referència a una sèrie de punts negres de la xarxa viària, i entre ells hi havia aquest.

El que passa és que és clar, d'intervencions del Govern en vies que no són nacionals, en tenim una pila d'exemples, i se n'ha discutit, inclús, a la Comissió de Finances; parlem de carrers a Escaldes, parlarem de la rotonda de Tobira, que també deu ser obra nova, i parlem d'intervencions a la carretera de l'Obac més avall.

Allà mateix, cent metres més anant cap a Andorra la Vella, la cruïlla de la carretera d'Engolasters amb el vial de l'Obac, hi ha una intervenció de l'Agència de Mobilitat, una intervenció lleugera però una intervenció de la qual ja vostè n'ha parlat varies vegades, aquells famosos pilots verds que no tenen altra utilitat que tapar la visibilitat, però en qualsevol cas és una intervenció de l'Agència de Mobilitat, amb una carretera, també, secundària. Per tant, ja no donaré més arguments que em penso que són suficients, per demanar una última cosa, i amb el sentit de la pregunta i del perill: tingueu en compte que si ara ja és perillós -i no tinc ganes de polèmica amb el Govern, tinc ganes que es solucioni allò-, si ara és perillós, aquest estiu es deurán entregar més d'un centenar de vivendes que s'han fet més amunt, i per tant, hi transitaran 500 o 600 persones més, doncs, l'indret serà encara molt més perillós.

De moment he dit, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, no faré una enumeració de tot el que vostè em diu de les obres que ha fet el Govern, perquè com vostè sap i ho ha demanat al Tribunal de Comptes,

està investigant moltes d'aquestes obres, i encara no tenim un resum complet ni una confirmació.

Jo el que li podria dir, si vol, si quan vostè em parla del pont de la Comella, doncs, miri, doncs, sí, s'hi està intervenint. És bo que em parli també d'aquest punt, perquè vostè mateix es podrà fixar que de l'altre costat tampoc no hi ha voravia. I també és bo que em parli d'això perquè hi ha un problema hidràulic. Vostè sabia perfectament, -si no ho sabia li dic-, hi ha un problema hidràulic, em sembla que en aquesta sala o bé en comissió n'he pogut parlar, hi ha un problema hidràulic en un pont. S'ha hagut de retirar aquest pont, i llavors el Govern intervé. Hi ha un risc. Hi ha un risc hidrològic important, i el Govern intervé.

Em sembla que no té, absolutament, res a veure una cosa amb l'altra.

Quan estem parlant d'intervencions, hi ha parts de carreteres secundàries, que quan hi ha hagut una intervenció com vostè em diu de l'Agència de Mobilitat, escolti, l'Agència de Mobilitat intervé tant en carreteres generals com en carreteres secundàries per facilitar tota la seva part de senyalització. Això em sembla que és clar que la senyalització tant en carreteres secundàries i no en casc urbà, li estic dient en carreteres secundàries o en carreteres generals és competència del Govern, això s'ha fet des de sempre, i continuarà sent així.

Quan vostè em parla de la perillositat de la cruïlla de la carretera d'Engolasters amb el vial de l'Obac, és una cruïlla que segons les estadístiques de la Policia i segons els incidents que s'estan enregistrant, és de baixa perillositat. I encara més li diré una cosa, des que vostè es queixa que no hi veu en el moment de sortir, i és un fet que és una cruïlla i li dic, i jo considero i sempre li he dit el mateix, que és una cruïlla que és perillosa, encara que hi tenim menys incidents. El que hauríem d'arribar és a poder tenir, encara menys incidents, i estic parlant que estem parlant d'uns 5 sinistres a l'any de mitja anteriors, i ara estem parlant de 3 sinistres. Vol dir que hem baixat de 5 a 3. 3 encara és massa, perquè ens agradaria que les nostres carreteres fossin molt més segures, i això és el que estem treballant cada dia, i d'aquí vénen tantes obres.

També li voldria dir que quan vostè es preocupa i també em preocupa a mi la voravia, i també li preocupa al Comú de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, és que en visita d'obres en unes obres pròximes a aquest indret que vostè em deia, vam visitar aquestes obres amb el Sr. cònsol, i ell també hi està preocupat. I em consta que s'estan mirant solucions per trobar una solució viable per poder

baixar una voravia, perquè la gent pugui passar per aquell indret que vostè diu que és perillós.

Pel moment és tot.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré pel final. Jo dic que és perillós, però ho pot constatar qualsevol que passi per allà. No és un invent meu, que una carretera que avui dia suporta tot el trànsit que passa per aquella vall no es poden creuar ni dos vehicles grossos, sinó frena un o altre, i allà hi passen a peu. No és que jo digui que és perillós, és que n'és.

Bé, l'última cosa que m'ha dit a la penúltima, que vostè i el Sr. cònsol se n'han preocupat i que hi busquen una solució, si hagués començat per aquí, ens estalviàvem polèmica.

És exactament això el que li demanava. Si vol llegir la pregunta: si el Govern pensa intervenir per eliminar el perill en aquella zona. I m'està dient que ja ho fa. Per tant, no calia enumerar tot allò altre.

Però l'última cosa que li vull dir, vostè em confirma la rotonda de Tobira i el que convingui, precisament perquè veig que intervé en llocs on hi ha perill, demano al Govern que intervingui perquè jo, fins ara, no havia tingut mai constància ni preguntant-ho, que el Comú d'Escaldes pensés fer-ho.

Però en qualsevol cas, ja em considero contestat amb l'últim que vostè m'ha dit: el Govern pensa intervenir o ja ho ha fet parlant amb el Sr. cònsol.

Hi ha una última repregunta...

El Sr. síndic general:

Sí, si vol formular una repregunta.

El Sr. Francesc Casals:

... que fa referència al tema de la pregunta i a la qual m'ha contestat el Sr. ministre: no creu el Sr. ministre que aquell vial, aquella carretera hauria de deixar, -o no creu el Govern-, d'una vegada de ser secundària i passar a general pel que he dit, i tothom sap que suporta tot el trànsit d'aquella vall?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial si vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja m'he pronunciat varies vegades en aquest sentit, seria necessari que la carretera de l'Obac, amb tota la seva integralitat, passés a carretera nacional i que d'altres vies molt més urbanes, com poden ser avinguda Meritxell i avinguda Carlemany passessin a una requalificació de carrers.

Això ho he dit varies vegades.

Voldria anar una mica més enrere i sense polèmica, li faré passar una cartografia nacional perquè vostè pugui mirar les classificacions de les diferents carreteres i dels indrets on comencen i on s'acaben.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Ja l'última repregunta arrel d'això últim que m'ha dit, pregunto si ignora que ja des de l'any 93 i ratificat l'any 94, un encàrrec del Consell General, un mandat al Govern, perquè presenti davant d'aquesta assemblea una llei de requalificació de carreteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

No, no ho desconec. No ho desconec com vostè diu. N'estic al corrent. I a part d'això, li voldria dir una cosa, diguéssim hi hem estat treballant, i a part d'estar-hi treballant, hi ha prioritats, i una d'aquestes prioritats, com vostè sap a l'interior del ministeri, ha passat a través de la Llei d'ordenament del territori. A continuació, i això ho podran rebre abans de final d'any, la modificació de la Llei d'expropiació, com ha vist per primera vegada el Govern lliberal, ha tirat endavant uns expedients d'expropiació en aquest país, que això és important perquè així ens facilita poder realitzar les obres el més ràpidament possible, que em sembla que són necessàries, i sobretot en

punts com aquest que vostè apunta que són perillosos, i hi estem totalment d'acord. I la classificació de carreteres ve a continuació, si em dóna el temps, no es preocupi que li portaré.

Però he llegit a la premsa, i com es parla molt de les lectures de la premsa nacional, que vostès estaven preparant un projecte de llei, potser m'equivoco, però si no m'ho podrà confirmar, i si ho porta, no es preocupi que nosaltres l'ajudarem en tot el que pugui, perquè això pugui tirar endavant, perquè em sembla que és important per les parròquies d'Escaldes i Andorra de poder fer aquesta requalificació el més aviat possible.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Més que res per aquesta última al·lusió. Nosaltres estem preparant un projecte de requalificació de carreteres, però jo li vull recordar que el Consell General ho va encarregar al Govern, i no al Partit Socialdemòcrata d'una banda, i com que a més a més no tenim cap garantia, com sempre, que serà presa en consideració, jo li recomanaria que compleixi els mandats -no vostè sinó el Govern- del Consell General, i quan han passat 10 anys em penso que la urgència i la prioritat... bé, la meua repregunta serà: no veu que sigui urgent al cap de 10 anys de rebre l'encàrrec?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial pot contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Miri, quan vostè em parla d'urgència, no sé si l'hem de notar de l'1 al 10.

Jo, l'única cosa que li puc dir és que d'urgències al meu Ministeri en tenim moltíssimes. Aquesta és una de les tantes que tenim. Hi estem treballant. Ja li he dit que hi estem treballant, però quan vostè em parla d'urgències no troba que és molt més urgent el que vostè em pregunta al principi, si la corba a la carretera d'Engolasters és perillosa o no és perillosa?

A veure, que actuï el Comú o que actuï el Govern, jo em sembla que les administracions tant locals com generals han d'actuar als punts perillosos de la xarxa

viària. I això és una cosa que estem fent i que continuarem fent en qualificació, en requalificació o sense.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Passarem a la pregunta següent.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa als plans d'urbanisme i a la prohibició d'ús agrícola i ramader de la terra.

Fou registrada amb el número 437-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient està examinant, per iniciativa pròpia -i molt lloable-, els plans d'urbanisme, per a poder avaluar el seu impacte sobre l'entorn natural.

Els mateixos plans d'urbanisme estableixen en algunes zones, -a Escaldes, per exemple, pràcticament tot el territori- l'exclusió de l'ús agrícola i ramader de la terra, inclús les petites activitats familiars.

Vista aquesta situació pregunto:

Té previst el Govern examinar també en aquest aspecte els plans d'urbanisme i explicar als pagesos afectats els motius, fins ara desconeguts, d'aquesta prohibició?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellech:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Govern i en concret del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient s'examinen els plans d'urbanisme per poder avaluar el seu impacte sobre l'agricultura i la ramaderia, ja que és important des del punt de vista ambiental així com des del punt de vista agrícola i ramader.

Pel que fa a la prohibició de la que parreu en la exposició de la vostra pregunta, li he de dir que tot just en aquest moment estem començant a examinar el Pla d'urbanisme d'Escaldes. Però un cop analitzat, si creiem que cal convocar als pagesos per explicar-los-hi, doncs, ho farem.

El que també cal dir, és que els pagesos han tingut l'oportunitat de presentar al·legacions en el tràmit d'informació pública als projectes de plans d'urbanisme, oposant-se, doncs, a la restricció demanant-ne una justificació. I per tant, aquestes seran analitzades.

I em consta, també, que l'associació de pagesos i ramaders d'Andorra ha analitzat i ha estudiat els diferents plans d'urbanisme, i ha fet arribar al·legacions als comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, d'al·legacions jo sé que se n'han presentat. Jo la pregunta la faig aquí, perquè la política agrícola, d'una banda, doncs, és competència del Govern, evidentment, i diria, quasi, que per sort, i d'altra banda que, precisament, com que vaig llegir i vam saber que per l'aspecte mediambiental el Govern, d'ofici, agafava els plans d'urbanisme, i quan poso una "iniciativa molt lloable" a l'exposat de la meua pregunta, ho poso, de veritat, de manera molt sincera. I amb el grup parlamentari, doncs, s'ha de felicitar al Ministeri de Medi Ambient per aquesta iniciativa. Per una vegada procurem que les coses no s'espatllin enlloc d'haver de córrer a arreglar-les després.

Per tant, en aquest sentit, no ara concretament aquest Govern, sinó tothom, que tots en general ens acostuméssim a intentar arreglar les coses abans d'haver de córrer a espatllar-les.

Per això li demano jo que en el mateix sentit ho faci amb aquesta exclusió que a mi em sembla, en tot cas, injustificada, i diria -al límit- que escandalosa, l'exclusió de l'ús agrícola i ramader, incloent-hi les

petites activitats familiars, que això vol dir, doncs, l'hort més petit o el corral més menut.

És clar, per què faig la pregunta? A veure, aquests plans d'urbanisme es deriven d'una llei del sòl que ha constatat la gent que no vol especular amb la terra o que té la finca i la vol conservar, que és el que corre més perill d'estar castigat si cada sis anys no demana garantia urbanística, doncs, corre el risc d'una retallada. Si és minoritària en una unitat d'actuació, ha d'urbanitzar encara que no ho vulgui, per tant, ja és gruixut.

És clar, si a més a més, se li prohibeix a algú, no sé a sant de què, que conreï allò seu, això seria un escàndol de dimensions fins ara desconegudes. I això està escrit textualment al Pla d'urbanisme d'Escaldes, i per això li dic que hi han hagut al·legacions en aquest sentit.

El que passa, repeteixo i acabo, jo formulo la pregunta aquí no com una al·legació que ja la contestarà el Comú en el seu moment, sinó al responsable del Ministeri d'Agricultura, que a demés repeteixo, com que ha pres una bona iniciativa en medi ambient, li demano que prengui la mateixa amb l'aspecte de política agrícola.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellech:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, evidentment, a nosaltres ens preocupa moltíssim, doncs, que existeixi aquesta pervivència del sector agrícola i ramader, perquè, doncs, és necessari que hi sigui al nostre país. Doncs, farem el possible d'aportar arguments si cal. Si hi ha prohibicions d'aquest tipus i si això es pot corregir. Entenc, doncs, que els comuns afectats analitzaran les nostres precisions, i en tot cas, doncs, analitzarem molt bé el que ens ha dit el Sr. Casals, doncs, en la seva pregunta, perquè si és així es pugui evitar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Bé, passarem a la pregunta següent.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume

Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de maig del 2004, relativa a les declaracions del Ministre d'Afers Exteriors segons les quals el Govern ja hauria arribat a un acord "en un 95%" amb la Comissió Europea en relació a l'aplicació a Andorra de la directiva europea sobre la fiscalitat dels rendiments del capital.

Fou registrada amb el número 438-A, i publicada en el Butlletí número 20/2004, del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, aquesta pregunta té una certa continuïtat amb una pregunta que en el mateix sentit ja vam plantejar en la darrera sessió de control del Govern, és a dir el dia 18 de març del 2004. En aquella pregunta ens preocupava saber exactament què és el que estava negociant el Govern a Brussel·les.

El dia 22 d'abril hi va haver una reunió a Brussel·les, de la qual, com és ús i costum, val a dir que el ministre en una intervenció anterior ja ens deia que quan ell ho creu necessari ja informa a la Comissió d'Exteriors, però en aquest cas, com és ús i costum, en els diaris del divendres 23 d'abril, ens assabentàvem per la premsa que ja hi havia acord en un 95%, i que hi havia un 5% de desacords.

Preguntat, lògicament, per la premsa a veure què en pensava el Grup Socialdemòcrata, em vaig haver de limitar a dir que ja ho preguntaria aquí en sessió de Consell, que suposava que alguna cosa em contestarien.

Això ho vaig manifestar, doncs, el dia 23 d'abril.

EL dilluns 3 de maig, vaig acudir al despatx del Sr. cap de Govern, que em va demanar d'anar-hi per informar-me, com a president del grup parlamentari, en companyia ell del seu ministre d'Exteriors i de la ministra de Finances, de la situació concreta de la negociació amb la Unió Europea sobre aquesta qüestió de la fiscalitat de l'estalvi.

Se'm va donar, fins i tot, un document en el qual es parlava d'unes modificacions a determinats articles. Són aquí: el 2, el 3, el 4, el 6, el 7 i el 12. Documentació que l'ha vaig rebre, la vaig agrair, i vaig dir que ho estudiaria.

Però, evidentment, estudiada aquesta documentació, em faltava altra documentació a la qual em referiré

després, i sobre la qual, sobre contrapropostes de la Comissió Europea, la ministra de Finances, concretament, m'havia informat verbalment el dia 3 de maig.

Per això el dia 5 de maig vaig mantenir la pregunta i la vaig entrar.

Resulta que estem amb el terminis aquells dels 8 dies que parlàvem abans. La pregunta s'entra el 5 de maig, i s'havia de substanciar. L'estem substanciant o l'intentarem substanciar avui.

El dimarts 11 de maig, abans d'ahir, a l'hora que tanquen la Secretaria del Consell, 17 hores 30 minuts, va arribar una carta del Sr. cap de Govern, adreçada al Sr. síndic, perquè fos tramesa amb documentació acompanyada, en relació directíssima amb el que estem parlant ara, perquè fos tramesa a les comissions de Finances i de Política Exterior.

A la meua oficina parlamentària el Sr. nunci ha portat avui a les 3 de la tarda aquesta documentació, insisteixo, directíssimament, relacionada amb aquesta pregunta.

Hi ha diverses consideracions a fer que com que s'escapen reglamentàriament de la pregunta, les haurem de fer en Junta de Presidents allí on escaigui, sobre com és possible, primer, que el Govern, doncs, trigui tants dies en enviar-nos aquesta documentació o l'informe que se'm va dir el 3 de maig que estaven esperant, que havia de trametre l'ambaixada a Brussel·les. Porta data 4 de maig, s'envia l'11 a l'hora de tancar el despatx, i se'ns comunica als consellers per carta d'aquest matí, signada aquest matí.

Més enllà d'això resulta que el dia 22 d'abril hi ha aquí aquesta reunió, que ara, amb aquesta documentació que hem rebut aquesta tarda i hi va haver una conversa telefònica el 28 d'abril, de la qual també se m'havia informat verbalment, entre els dos ministres i el comissari Bolkestein, i hi ha una proposta de la Comissió Europea que treu del text de l'acord i que ho passa en una declaració conjunta, unes propostes que havia fet el Govern andorrà.

En tot cas, entenen que la qüestió és suficientment important, -segurament el ministre no ho creu així, el ministre d'Exteriors, vull dir- perquè no solament se n'informi a les comissió d'Exteriors i de Finances, sinó que se n'informi al Consell General, i a través del Consell General a la ciutadania d'aquest país, i per tant, acabo aquesta llarga exposició, la pregunta és: si hi ha acord amb el 95%, se'ns hauria d'explicar concretament, i sobretot quin és el 5% de desacord?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.
Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord d'Andorra amb la Unió Europea sobre la fiscalitat dels rendiments del capital, que segueix el model suís, ha quedat gairebé enllestit en les darreres setmanes de negociació -com ha dit el Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. El Sr. cap de Govern, la ministra de Finances i jo mateix, vam lliurar als Molt Il·lustres Srs. Presidents dels Grups Parlamentaris una còpia dels darrers canvis que s'han acordat tècnicament en el desenvolupament de l'acord, i particularment, els articles 2, 3, 4, 6, 7 i 12 que ell també ha esmentat, per fer-ne l'aplicació més eficaç per ambdues parts.

Queda només per definir el redactat final que s'adoptarà en la declaració comuna d'intencions, parlar de l'acord que reprendrà l'aspiració andorrana que vam incloure en l'article 13 de l'acord de poder discutir bilateralment en un futur amb els estats membres de la UE, l'eliminació de les retencions a l'origen per facilitar l'exportació de serveis andorrans.

La Unió Europea i els estats membres han acceptat, en principi, que trobem aquest redactat, i també han acceptat que la declaració inclogui bilateralment els mateixos estats membres com a signataris. Cosa que ens permet esperar que en un termini molt breu puguem trobar una solució de compromís.

A la recerca d'aquesta solució que vam abordar telefònicament, com ja s'ha dit, amb el comissari Bolkestein, el passat dia 28 d'abril, també s'ha vist que Andorra podria acceptar de no incloure l'arbitratge com a mètode de solució de controvèrsies, vist que aquest mètode no és propi de cap acord fiscal; sempre i quan, però, hi hagi, i d'altra banda, un compromís de la Unió Europea que si l'aplicació de les directives matrius filials s'estenen a Liechtenstein, San Marino o Mònaco, Andorra també se'n beneficia.

El Govern opina que aquesta solució és raonable per Andorra, sobretot vist que l'acord global, com el suís, preserva el secret bancari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, la pregunta anava destinada a saber exactament els continguts de l'acord. Com que veig que s'hi vol passar de puntetes, en parlarem una mica en la rèplica.

En primer lloc, es preserva el secret bancari però s'accepta l'intercanvi d'informació. El ministre no ho diu. S'accepta l'intercanvi d'informació amb el que els francesos en diuen un "garde fou", però s'accepta que és que s'ha de trametre a través d'una demanda substanciada davant de la Batllia, però hi haurà aquesta tramesa d'informació, sotmesa a determinades condicions, més o menys aleatòries, sobre el caràcter de delictes fiscals.

Jo crec que el Govern té obligació d'explicar això davant del Consell General, i per tant, no em correspon a mi explicar l'acord fil per randa. Només dic que hi ha això, i el Govern no ens ho ha explicat.

El Govern tampoc ens explica que l'acord preveu que hi haurà una distribució de l'impost percebut sobre aquests dipòsits entre Andorra i la Comissió Europea.

I finalment, per aquesta rèplica, jo no entenc com el Govern tampoc ens diu que hi ha una diferència molt important de nivell de compromís entre el que es firmaria en un acord i la qüestió de la suposada voluntat dels estats membres de treure Andorra de la llista de paradisos fiscals.

Abans m'he referit al 18 març. El 18 de març vaig dir aquí que el Govern s'equivocava quan volia incloure en aquesta negociació, que la Comissió Europea agafés el compromís que es trauria Andorra de la llista de paradisos fiscals, quan això era una qüestió dels estats membres. També es va passar de puntetes. El diari de sessions ho demostra a l'hora de contestar-me.

Ara segueix passant de puntetes sobre aquesta qüestió. Es treu de l'acord que, evidentment, ja ho havíem dit el 18 de març, no hi pot ser, es posa una declaració d'intencions, molt bé. Aquesta declaració d'intencions en llenguatge molt diplomàtic ens diu que ja ens ho miraran en funció de l'evolució de la nostra fiscalitat. El Govern tampoc ho ha dit això. Això també ho diu aquest document.

Per tant, la meua rèplica s'acaba dient que hi ha una falta total i absoluta de transparència en l'actuació del Govern en aquesta matèria, i que fins i tot en contestes davant del Consell General, intenta amagar la realitat del que ha estat negociant a Brussel·les, intenta amagar la realitat del que ha acceptat a Brussel·les.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, sí, té la paraula la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha una cosa en la que no puc estar d'acord ja des de l'inici, i és quan diu que falta transparència, que ens diu també que el Govern no ha dit o que el Govern no ha explicat, i si ho entenc bé, diu que no ho hem explicat concretament en aquesta Sala. Però, sí que s'ha de dir que tota aquesta informació l'han tingut els consellers generals de les dues comissions legislatives, tota la informació. Hi ha hagut més d'una vintena de trameses d'informació per informar de com estava anant la negociació amb documents puntuals que s'han anat enviant de l'estat de les negociacions durant aquests anys d'aquesta negociació.

Quan parla de l'intercanvi d'informació; l'intercanvi d'informació és un dels punts que està dins del projecte d'acord i que hem tramès des de fa molt de temps, també, a tots els consellers generals de les dues comissions legislatives. I és un intercanvi d'informació molt limitat a la fiscalitat de l'estalvi que forma part dels punts principals que hi havia dins la negociació amb la comissió, i també és un dels punts principals que va posar Suïssa en el seu acord en el seu moment, i que correspon a l'intercanvi d'informació que actualment està donant Suïssa.

Nosaltres el limitem a la fiscalitat de l'estalvi només. És a dir, només hi haurà intercanvi d'informació en matèria de fiscalitat de l'estalvi, i sempre amb el batlle que ens donarà aquesta garantia de validar quina és la possibilitat d'intercanvi d'informació.

Per quant a la voluntat dels estats membres, cal dir que és una qüestió bilateral. I això també consta als resums de les reunions que vam tenir a Brussel·les, Tanmateix, sembla que el Govern no hagi volgut fer-ne cas. El Govern sí que n'ha volgut fer cas, del fet que fos un tema bilateral amb els països. I així ho vam anar marcant en l'aprovació del text, i se'ns demana que ara pugui constar a la declaració comuna d'intencions, i precisament signada amb cadascun dels estats membres, quan a l'inici tampoc es tractava d'aquest document d'aquesta mateixa manera.

Per tant, el que puc dir és que qualsevol negociació és evolutiva. Nosaltres hem anat fent aquesta evolució de la negociació, i n'hem anat informant a les comissions legislatives de Política Exterior i de Finances i Pressupost, perquè tinguin tota la informació sobre aquesta matèria. I també hem

respost a les preguntes que els consellers generals ens han fet aquí a la Cambra.

Per tant, no acceptaria aquesta qualificació de no transparència en aquesta matèria, i que estem a la disposició per donar tota la informació que puguem continuar donant en el marc de la negociació, que ja està molt avançada a aquest estadi, avui mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

La repregunta és sobre el distint valor de compromís i de força d'obligar que tindrà l'acord i la declaració conjunta, i si el Govern ens pot dir quina força d'obligar creu que té o tindrà la declaració conjunta en relació a la qüestió de les llistes de paradisos fiscals, o la inclusió d'Andorra en la llista de paradisos fiscals, i si el Govern és conscient que això està lligat, com he dit abans, i ara, continuem passant-hi de puntetes al fet que la Comissió Europea i els estats membres estaran atents a l'evolució de la nostra fiscalitat interior.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Volia contestar, m'ho he deixat perquè no he tingut temps d'apuntar-m'ho.

La validesa de l'acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra sobre la fiscalitat i la diferència de validesa que tindria la declaració comuna d'intencions, doncs, li puc dir que ho estem acabant de valorar amb els experts i amb un professor, que em sembla que el coneix aquesta Cambra, perquè ja va treballar a principis dels anys 90 amb l'acord de Unió Duanera, que és el professor Maresco, i ell oralment ja ens va dir que valia la pena que utilitzéssim aquest altre instrument que és la declaració comuna d'intencions, signada per cadascuna de les parts que en algun moment hi seran en la negociació, perquè serà una negociació bilateral; quan de l'altra manera és un acord comunitari. Per tant, és la Comunitat amb el

Principat d'Andorra i no cada estat membre amb el Principat d'Andorra.

Ell ens va donar aquestes garanties oralment, que era una bona cosa que ho traslladéssim a la declaració comuna d'intencions, i de tota manera li demanarem per escrit aquesta nota, i la passarem també als grups parlamentaris perquè puguin també fer-ne la seva valoració.

D'altra banda, quan es parlava de la modificació de la legislació, en aquella reunió del 22 d'abril, en què nosaltres vam rebre aquesta frase una mica estranya, en què es consideraria de donar el benefici d'altres temes fiscals si canviàvem la legislació. Nosaltres vam demanar explicacions sobre aquest text. I de fet anava, sobretot, lligat amb l'aplicació dels beneficis de les dues directives, una sobre matrius filials i l'altra sobre dividendes, cànon i interessos, i aquestes dues directives sí que per la seva aplicació cal que en els dos països hi hagi una tributació sobre les empreses, una tributació directa sobre les empreses. I el plantejament del Principat va ser que en aquest cas, quan hi hagués... si demanéssim i si poguéssim obtenir el benefici de matrius filials i de cànon i d'interessos, en aquest cas, doncs, ens hauríem de situar en una situació equivalent en la que estan els altres estats membres. I per tant, en aquest cas, caldria que evolucionés la nostra fiscalitat directa per poder tenir el benefici d'aquestes directives.

Ara bé, pel que fa al paradís fiscal, seran unes negociacions bilaterals posteriors. I avui no hi ha una garantia que tal com estem avui, segur que ens hi treguin. El que estem fent és un esforç perquè la Comunitat i els estats membres reconeixin l'esforç que està fent Andorra, entre altres coses, amb la fiscalitat de l'estalvi, perquè es pugui tenir en compte l'eliminació de les llistes de paradisos fiscals, però sobretot, també, de les eliminacions de les retencions a l'origen que avui graven les prestacions de serveis que es fan fora del Principat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, el document que se'm va donar el dia 3 de maig, segueix els altres que ja ens ha anat enviant el Govern, com abans es referia la ministra de Finances, que és un acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra. Que és el document sobre el que estem treballant, sobretot el Govern està treballant amb la Comissió Europea.

El comissari Bolkestein, no el president del Consell de Ministres de la Unió de torn, -en aquest cas Irlanda-, hauria de ser al que li toqués en el moment on es va fer això, però em sembla que era Irlanda; envia un annex, que és aquest que ha arribat avui, que va arribar aquí a les 17.30 hores de dimarts, i que ha arribat avui a les 15 hores a la nostra oficina parlamentària, diu: "Annex, proposta Comissió Europea del punt 4 de la declaració comuna d'intencions", estic traduint del francès, i diu: "Les parts a cet acord...", per tant: "Les parts d'aquest acord declaren solemnement... les parts són la Comissió Europea i el Principat d'Andorra."

I per tant, la meua repregunta és si aquesta declaració comuna d'intencions, jo entenc que la firmaran la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra. I per tant, s'està fent referència a futures relacions bilaterals, i jo entenc, i si ho entenc malament, aquesta és la repregunta, que aquí només formarà la comissió i el Govern d'Andorra, aquesta declaració?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta declaració, en un origen, l'havien de signar la Comissió Europea i el Principat d'Andorra.

Vist que ens van proposar de fer aquest canvi, de passar el text de l'article 13 a passar a modificació a la declaració comuna d'intencions, la nostra demanda va ser que també els estats membres la signessin.

Quan vam tenir aquesta conversa per telèfon amb el comissari Bolkestein li vam demanar que nosaltres podríem tenir en compte aquesta Proposta si realment l'estiguessin signant tots els països membres.

Sembla ser que això es podria... és a dir, que si era una proposta que acceptaria la comissió i els estats membres de signar-la i això sembla que va sortir de la reunió de l'ECOFIN de dimarts, si no m'equivoco... o de dimecres -no ho sé exactament. Esperarem la confirmació que es farà, suposo, per intercanvi de cartes. Si la confirmació és així, doncs, també els hi trametrem, però, encara estem pendent de tenir una confirmació escrita per part de la comissió, que aquesta declaració comuna d'intencions, -com ens ho fa remarcar el portaveu del Grup Socialdemòcrata-, que caldria que fos no només amb la comissió sinó també amb tots i cadascun dels vint-i-cinc estats membres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Una altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

És una repregunta derivada del que se m'acaba de contestar i ja que la ministra ha volgut parlar de... o no ha volgut acceptar la meua opinió o compartir, perdó, la meua opinió sobre la transparència...

A veure! El document que m'ha arribat avui a les tres de la tarda, -insisteixo-, hi ha un resum de la trucada telefònica entre el comissari Bolkestein i els ministres d'Afers Exteriors i de Finances d'Andorra el 28 d'abril de la qual, repeteixo també perquè quedi clar, que ja se'n va parlar al despatx del cap de Govern el dia 3 de maig.

Ni el 3 de maig al despatx del cap de Govern -i quan vaig arribar al meu despatx vaig prendre notes de la conversa-, ni en aquest resum que se'ns ha enviat a les comissions, en cap moment es diu que els ministres andorrans haguessin demanat això que la ministra ens diu que van demanar i que jo ja m'ho crec, però, aquí no ho diu, eh? Aquí no hi és!

Tampoc... i puc entendre que, és clar, que se'ns enviï avui, o ahir, o abans d'ahir a última hora de la tarda un document que queda clar que només ho signa la comissió, i ara se'ns digui a instàncies meves que no, que això és una decisió que ja arribarà.

Per tant, la pregunta és: sobre quina base està negociant el Govern? Sobre la dels documents que ens va enviar el dimarts a les cinc trenta de la tarda o sobre uns altres documents que encara no tenim i que no té ningú?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A menys que hi hagi un error en els documents que hem tramès al Sr. Jaume Bartumeu -i en aquest cas jo me n'excusaria-, però tinc aquí la fotocòpia que vam enviar el dia 11 de maig -em sembla que no m'equivoco en això.

Hi ha una primera referència al resum a Brussel·les en què una de les preocupacions era -i cito-: "Que jo mateixa reconec els esforços de la Comunitat Europea però, respecte a la proposta de transferir els elements de l'article 13 de la declaració comuna d'intencions per part de la comissió afirma que no responen totalment a les aspiracions andorranes atesa la diferent forma jurídica de la declaració comuna d'intencions si només la signa la Comunitat Europea". I, després en la conversa amb el comissari Bolkestein, a partir de la tercera línia... a la segona línia diu: "Proposa que el Govern accepti de traslladar el contingut de l'article 13.1 a la declaració comuna d'intencions que serà signada per la Comissió Europea i cada estat membre en una versió que s'acabarà de treballar per a les dues parts."

Per tant, el comissari ja ens va avançar que ja estava intentant que cadascú dels estats membres també signés aquesta declaració comuna d'intencions i, per tant, ja ho dic, falta la confirmació escrita definitiva de la comissió que no sabem quan arribarà però, que segons el que ens consta de la reunió de l'ECOFIN podia anar per bon camí.

Per tant, potser m'he equivocat amb el document però, aquesta és la versió que nosaltres tenim que és la versió correcta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, no potser no és reglamentari, no és una repregunta. Jo tinc el mateix document del que parla la ministra però, és clar, jo no llegeixo igual. Jo llegeixo que aquí no hi ha el compromís ferm de què ho firmin els estats membres. És això el que li he preguntat...

Ja el tinc aquest document. És el mateix que el que tinc jo.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra si vol fer un aclariment.

La Sra. Mireia Maestre:

No, per això li deia que ens falta la confirmació escrita de la Comissió Europea confirmant que realment cada estat membre firmarà aquesta declaració comuna d'intencions.

No en tenim confirmació escrita i, per tant, esperarem que la tinguem per poder-ho garantir així.

Però la nostra posició i quan vam dir que era un acord raonable per poder-lo acceptar a la comissió era que hi hagués la signatura de cadascun dels estats membres i de la Comissió Europea.

Per tant, esperarem a tenir aquesta confirmació i tan bon punt la tinguem també la trametrem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passàriem a l'última pregunta d'avui.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa a unes manifestacions del Ministre de la Presidència sobre el problema de les cues a Andorra.

Fou registrada amb el número 439-A i publicada en el Butlletí número 20/2004 del 4 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, efectivament el ministre de la Presidència té la facultat de sorprendre'ns sovint amb les seves sempre interessants declaracions i que ell sap que les seguim amb veritable interès.

És clar, arran d'aquesta participació en una fira a Barcelona, doncs, assegurava -no en la premsa interior que també hi era allà baix sinó en la premsa directament catalana- que gairebé havien passat a la història les cues...

És clar... això és el que deien els diaris. Com que abans ja n'hem parlat i a més, és clar, aquestes sessions de preguntes a la vista que la circulació d'informació a través de les comissions ja veiem que és escassa i tardana, doncs, som uns grans lectors dels mitjans de comunicació els consellers generals de l'oposició. Però, és clar, ens costa de creure de què sigui possible que s'hagin fet aquestes declaracions perquè per molt que el ministre -en aquests moments absent- de l'Ordenament del Territori ens digui que té moltes prioritats i que ja sabem que estem fent túnels a un ritme accelerat, doncs, no ens ho podem

creure que això hagi passat a la història o aleshores... és clar, hi ha algú que aquí circula amb alguna silueta o sirena i pot adelantar les cues que fem els consellers de l'oposició i la resta de ciutadans, no?

Jo no puc creure que el ministre Pujal hagi fet aquestes declaracions, per això hem fet aquesta pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Naturalment que li contestaré jo al Sr. Bartumeu perquè me la dirigeix puntualment a mi i, primerament, Sr. Bartumeu, l'he de felicitar... l'he de felicitar perquè encerta aquesta vegada el nom del meu ministeri... sí, l'encerta totalment, diu: "Ministeri de la Presidència"... sí, és el Ministeri de la Presidència però ha dit el nom correcte cosa que no va ser el cas el 4 d'abril en un mitjà de comunicació, ja que parlem de mitjans de comunicació, on em torna a dir: "el ministre d'una altra cosa...", Sr. Bartumeu.

I, això penso que no està bé. I, em sap greu a més a més. Vostè sap que em sap greu perquè en aquesta mateixa Sala una vegada li vaig dir que no m'agradava que se'm titulés... no cal que busqui l'article, acabo de seguida...

El Sr. síndic general:

No, Sr. ministre, si us plau...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Reclamo que es respecti el Reglament.

El Sr. síndic general:

Us dono la paraula per fer una puntualització reglamentària.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs, com el Sr. síndic sap l'article de les preguntes...

El Sr. Enric Pujal:

A veure Sr. síndic puc continuar?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern... si us plau.

El Sr. Jaume Bartumeu:

L'article de les preguntes diu exactament que les respostes s'han de cenyir a la pregunta. Si el ministre de la Presidència vol que fem polèmica, ja la farem allà on toqui. Però, en tot cas, la pregunta... perquè si no jo tampoc estaria reglamentàriament en rèplica si li he de contestar una cosa que no ve a to amb la pregunta.

El Sr. síndic general:

En tot cas... sí, Sr. ministre, si hagués fet una al·lusió al respecte a la Sala hagués pogut, evidentment contestar, al conseller que li hagués fet aquesta al·lusió, però, això no s'ha dit en el moment de la pregunta i s'ha anat directament a formular la pregunta. Doncs, no s'ha fet cap al·lusió del tipus que vostè ha comentat, per tant, doncs, no hi ha lloc a contestar això. Doncs, vingui a la pregunta que se li ha formulat.

El Sr. Enric Pujal:

Bé, ho sento molt Sr. síndic... ho sento molt no poder-me expressar perquè penso que valia la pena tornar-ne a parlar en aquesta Sala...

El Sr. síndic general:

Si us plau!

El Sr. Enric Pujal:

... i no en parlaré més. No en parlaré més, senzillament.

El Sr. Bartumeu ha galopat a través de la pregunta que m'ha fet.

Jo, no... jo paro... paro el galop i contesto tal com he de contestar.

Efectivament, vostè va dir que li costava creure que un ministre d'Andorra hagués fet aquestes afirmacions. No les he fet aquestes afirmacions, Sr. Bartumeu. Però, un ministre d'Andorra -jo, concretament- no ha fet unes manifestacions semblants -com diu vostè- a la seva pregunta.

Bé, jo li diré com ha anat.

Degut al Saló internacional del turisme de Catalunya -que també m'hi voldria estendre però, el Sr. síndic no m'ho permetrà-, una periodista del *Periódico de Cataluña* em va telefonar i em va fer una entrevista

telefònica. Després, efectivament, va sortir el que va sortir, però, jo en cap moment li vaig dir que a Andorra no hi havia cues, perquè... bé, és inversemblant que li pogués dir que a Andorra no hi havia cues perquè tots les patim. Tots els ciutadans d'aquest país les pateixen.

El que diré és que poc escrupolosament perquè a l'article no hi ha tan sols això -si vostè s'hi fixa hi ha moltes més coses que no estan correctes-, jo vaig demanar, infructuosament, a aquesta senyora que fes una rectificació i vaig anar més lluny, fins i tot, al *Periódico de Cataluña* que fes una puntualització sobre aquest aspecte i... bé, el que se'm va proposar no em va agradar i no ho vaig acceptar, Sr. Bartumeu.

Jo penso... -i em volia estendre més però, no m'ho deixarà fer el Sr. síndic-, penso, doncs, que afirmo, Sr. Bartumeu, i no li puc demostrar perquè he demanat la cinta i la gravació i aquesta cinta ja està esborrada. Per tant, li afirmo que jo mai he fet unes declaracions semblants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica, Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Primer, Sr. ministre, me'l crec. No em fa falta la cinta, me'l crec. Precisament és que no m'ho podia creure que ho hagués dit, per tant, me'l crec perfectament de què no ho hagi dit.

En segon lloc, si tingués la pell tant fina com m'ha semblat que té el ministre de la Presidència quan volia parlar d'altres coses també m'hauria pogut ofendre jo o saber-me greu quan es fan referències a què jo he galopat... no sembla que sigui una referència que sigui gaire cordial, però, en tot cas, miri! jo no tinc la pell fina... m'és igual... no m'ofenc ni em sap greu.

En tot cas, el que sí em sap greu és que el ministre de la Presidència del Govern d'Andorra no aconsegueixi fer rectificar una informació equivocada. Això em sap greu i, cregui'm que em sap greu. Però, a partir d'aquí no ho va dir, i el que ens preocupava és que ho hagués dit realment... i ja no tinc res més a dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica Sr. ministre de la Presidència, teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Sí, Sr. síndic, i gràcies.

A veure! Jo com li he dit em vaig posar en contacte amb el mitjà. El mitjà volia fer una fe d'errata i a mi no em va convenir que un mitjà de Catalunya que té una tirada de dos-cents mil exemplars fes una fe d'errata tal com la volia fer. Jo volia fer un petit article i que digués vertaderament el que pensava sobre les cues a Andorra.

No va ser possible, així i em vaig estimar més no fer cap aclariment.

Doncs, per què no ho vaig fer? Perquè jo penso que els lectors del *Periódico de Cataluña* ho van entendre perfectament. Diu: "Les cues han passat a la història...". Després, a partir d'aquí, diu que es construiran túnels, que estem licitant túnels, etc. Si no hi ha cues per què necessitem els túnels, Sr. síndic?... No els necessitem per res. Per tant, es donava per sobreentès.

I, a la pregunta següent dic que els ecologistes no s'oposen a les cues perquè ells també en fan... -perdó, a les obres vull dir-, perquè ells també en fan de cues.

Per tant, si a la pregunta següent que em fa la periodista dic que els ecologistes també fan cues es contradiu amb la primera....

A veure, Sr. Bartumeu, sí que de vegades, com diu vostè, també m'equivoco molt sovint però tant no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Bé, doncs, acabades les preguntes d'avui, doncs, s'acaba l'ordre del dia.

S'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 18.30h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 13 de maig del 2004

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa **al Pla nacional de drogues que ha de presentar Govern**, (Reg. Núm. 470-A).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa **a la problemàtica del servei públic de correus**, (Reg. Núm. 471-A).

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2004, relativa **a les declaracions del cap de Govern en la roda de premsa del dia 7 de maig**, (Reg. Núm. 472-A).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa **a l'Acord, amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu del centre de tractament de residus, de declaració d'impacte ambiental**, (Reg. Núm. 433-A).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de maig del 2004, relativa **a la inclusió d'Andorra en una llista de països no col·laboradors en la lluita contra el terrorisme**, (Reg. Núm. 434-A).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa **a l'ampliació de contracte a l'empresa Pirinenca de Serveis i la modificació d'edicte en relació als preus per al tractament dels residus sòlids urbans i als residus voluminosos**, (Reg. Núm. 435-A).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del

2004, relativa **a la perillositat del revolt situat entre el riu Nogué i el Roc de Caldes a la Parròquia d'Escaldes-Engordany**, (Reg. Núm. 436-A).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa **als plans d'urbanisme i a la prohibició d'ús agrícola i ramader de la terra**, (Reg. Núm. 437-A).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de maig del 2004, relativa **a les declaracions del Ministre d'Afers Exteriors segons les quals el Govern ja hauria arribat a un acord "en un 95%" amb la Comissió Europea en relació a l'aplicació a Andorra de la directiva europea sobre la fiscalitat dels rendiments del capital**, (Reg. Núm. 438-A).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de maig del 2004, relativa **a unes manifestacions del Ministre de la Presidència sobre el problema de les cues a Andorra**, (Reg. Núm. 439-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877